

**DRUKWERK**  
Indien onbestelbaar  
Lupinelaan 27  
5691 WC Son

PORT  
Payé/Betaald  
WEERT  
Pays Bas/Holland



# OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 6 • juni 2000



**GEZELLIGE  
KEMPENLANDTOCHT**

\*

**UIT HET DAGBOEK VAN  
AD VERBAKEL, MET  
SJEF KOOLEN OP  
PELGRIMSTOCHT NAAR  
SANTIAGO**

\*

**WANDELREIS NAAR DE  
EIFEL**

\*

**MARK OP WEG NAAR  
ROME**



Ollandse Lange Afstand Tippelaars  
Opgericht 23 november 1967  
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)



OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester\*, Theo Tromp\* en Jan van de Ven\***  
 \*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

-♦-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,  
 Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

**Voorzitter:**

Marinus van Roosmalen  
 Hoge Vonderstraat 7  
 5492 CH St.-Oedenrode  
 ☎/ Fax 0413-475467  
 email: MvRoosmalen@hetnet.nl

**Vice-voorzitter:**

Theo Tromp  
 Daelenbroek 32  
 6002 VN Weert  
 ☎0495 - 450325  
 fax 0495 - 450327  
 email: m.h.tromp@hccnet.nl

**Secretaris:**

Jeannette van Boerdonk  
**Mr. van de Lindenstraat 6**  
 5469 GJ Keldonk  
 ☎0413-211978  
 email: vwb@IAEhv.nl

**Penningmeester:**

Hein Lenders  
 Herdersveld 159  
 5665 JN Geldrop

**Bestuursleden:**

Toon van Wordragen  
 J. v. Stolbergstraat 10  
 6006 ZM Weert  
 ☎0495-537775

Ad Verbakel  
 Past. Bogaertsstr. 12  
 5469 EZ Keldonk  
 ☎ 0413-212161

Jos van den Bersselaar  
 Hagenkampweg Zd. 146  
 5615 DA Eindhoven  
 ☎040-2524404

**Banknummer OLAT:**

13.82.11.736  
 t.n.v. penningmeester OLAT,  
 Eindhoven

**Gironummer OLAT:**

17.75.156  
 t.n.v. penningmeester OLAT,  
 Eindhoven

**inhoud OLAT-Nieuws juni 2000**

<b>Van de redacteur:</b> .....	4
<b>Ledenadministratie:</b> mutaties .....	5
Onze jarigen.....	
Ballonvaart tijdens Kempische Wandeldagen.....	6
Geslaagden op wandelpaden .....	
Wandelaars brengen schadde toe .....	
Wandelprestatiekruis.....	
Wandelen over het Drenthepad, Piet en Janny Jansens .....	
<b>Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:</b> .....	9
- Lange afstandkalender .....	
- 3° Kempenlandtocht, Klaas Bakker .....	
- Kennedymars Hilversum .....	10
- OLAT Clubkampioenschap en de stand per 14 mei .....	11
- Long Distance Walkers.....	
- Snelwandelagenda.....	
..... - Philip bedankt .....	
<b>Clubreizen:</b> Programma .....	11
<b>Wandelen op dinsdag:</b> Zomerprogramma.....	12
<b>Wandelvaria:</b> Winterwandeling Leende, Piet Royakkers.....	12
Nat. Rode Kruis Bloesemtocht, Piet Royakkers .....	13
Wijziging startlocatie.....	
Keukenhof Wandeltocht, Coos en Henri .....	
Uit het Dagboek van Ad Verbakel.....	14
Achtdaagse wandelreis naar de Eifel, Peter vd Ven .....	17
Mark van Roosmalen op weg naar Rome, Mark v. Roosmalen.....	21
Het Anapurna Circuit deel 4 slot, Jeanette en Vincent in Nepal.....	23
Capitulatie-Bevrijdingstocht te Wageningen, Lies Wesseling.....	26
Rondje om Texel, Coos en Henri .....	27
Even Bijwandelen, Ad van Asten .....	28
- KMS.....	
- Astense Paastocht .....	
- Grenspark de Kempen in Volle Glorie.....	
Recreatieve Wandelkalender.....	33
<b>Foto voorkaft:</b> De Warche	
Met diverse foto's van: Piet Jansens, Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Coos en Henri	
Plaatjes Peter van de Ven.	
Informatie over Lommel e.o. VVV-Lommel	

<p><b>Ledenadministratie en Clubreizen:</b></p> <p>Theo Tromp                  Daelenbroek 32                  6002 VN Weert                  ☎0495-450325 fax -450327</p> <p>gironr. 70.68.01                  t.n.v. OLAT-clubreizen                  Weert.</p>	<p><b>Boetiek:</b>                  Mia Dielesen                  ☎040-2552742</p> <p><b>Wandelgidsen:</b>                  Francien van de Laar                  ☎0499-471298</p> <p><b>Startbureau:</b>                  Jos van den Bersselaar</p> <p><b>Parkoersen:</b>                  Ad Verbakel</p>	<p><b>Kempische Wandeldagen:</b>                  Jos van den Bersselaar                  ☎ 040-2524404</p> <p><b>secretariaat KWD:</b>                  Tineke de Kort                  ☎0492-382713</p> <p><b>Lange afst.-Prest.-Snelwand.:</b>                  Mariet Ahlers ☎040-2926699</p>	<p><b>OLAT-verzorging:</b>                  Willem Schoonhen                  ☎ 040 - 2420422</p> <p><b>Vierdaagse Nijmegen:</b>                  Regina Martens                  Esther v/d Velden                  Hein Lenders</p> <p><b>Public Relations:</b>                  Toon van Wordragen</p>
--	--	---	---

**Redactieadres:**

Ad van Asten  
Lupinelaan 27  
5691 WC Son  
☎/ Fax 0499-473767  
E-mail

[a.h.van.asten@hccnet.nl](mailto:a.h.van.asten@hccnet.nl)

**Redactie en  
Samenstelling:**

Ad van Asten  
Peter van de Ven  
Toon van Wordragen

**Freelance:**

Lies Wesseling

**Ook werkten mee:**

Klaas Bakker, Piet en Janny  
Jansens, Andre Loos, Coos  
en Henri, Jeannette en  
Vincent, Ad Verbakel en Sjef,  
Piet Royakkers, Theo Tromp  
en 'De 4<sup>e</sup> Pelgrim': Mark van  
Roosmalen.

*Druk: A.L.J. Niëns, Weert*

**Inleveren kopij:  
Vóór 14 juni 2000**

(voor plaatsing in het  
juli/augustusnummer)

OLAT-Nieuws verschijnt  
maximaal 11 keer per jaar.  
Het volgende nummer komt  
uit op 7 juli

OLAT-WEBSITE:

[www.wandel-olat.org/](http://www.wandel-olat.org/)

## Van de Redacteur

Marinus van Roosmalen, onze voorzitter, heeft wegens vakantie, zijn maandelijks verhaal achterwege gelaten en daarom maar weer eens een voorwoordje van uw redacteur. Het is nu goed toeven op m'n kamertje achter de computer. Wandeltochten in tropische temperaturen en lekker onderuit hangen in de tuin zijn weer even verleden tijd. Het weer is om en ik hoop dat we al niet alles versnoept hebben voor dit seizoen. Een seizoen dat tot nu toe als druk te boek mag staan.

Onze Bonden zijn het niet eens kunnen worden over vergaande samenwerking. Waar maken die organisaties zich eigenlijk druk over. In Voetnoten (NWB) lees ik dat er gasten van de KNBLO aanwezig waren op de jaarvergadering, terwijl die Bond flirt met NL. Op Goede Voet zegt het openlijk: de besprekingen tussen KNBLO en NWB zijn mislukt! Het conflict schijnt in de centen te zitten. Het gaat over contributies die wij wandelaars moeten betalen aan die Bonden, opdat zij een en ander voor ons kunnen doen en over inschrijfgelden die wij wandelaars moeten betalen, omdat ons eigen bestuur ook al centjes moet afstaan aan die Bonden! Die Bonden schijnen naar buiten niet zo duidelijk over te komen en omdat een of ander ministerie ons graag een paar centen in de vorm van subsidie wil teruggeven, heeft de minister geëist dat de wandelaars even moeten zeggen in wiens potje de centen moeten worden gestort. Het lijkt mij daarom ook een redelijke wens van een gewoon wandelaar dat de drie wandelorganisaties eensgezind staan voor wat ze pretenderen te zijn: een vereniging van gekozen of benoemde personen die de belangen van de wandelaar dient te behartigen.

Onze verenigingsbesturen vertegenwoordigen ons, laat hen zich sterk maken opdat de belangen van de wandelaar van bovenaf niet worden verpraat op het pluuche.

Is het daarnaast niet geweldig als je post krijgt van een stichting die trots aankondigt dat er op het vlak van voorlichting en promotie van twee welbekende organisaties: Landelijk Fietsplatform en Wandelplatform-LAW voortaan slechts één aanspreekpunt zal zijn met betrekking tot zowel het recreatieve fietsen als wandelen. Daar staat dan één handtekening onder namens die organisaties: Fietsplatform en Wandelplatform-LAW voor beide: Anita Bakker.

Op de voorkaft van Op Goede Voet staat sinds twee maanden: tijdschrift voor de wandelsport en recreatie. De kersverse baas van de KNBLO zegt een goed gevoel te hebben overgehouden aan zijn eerste contacten met één van zijn Kringen: open en eerlijke informatie van het bestuur. Hij zegt eveneens dat het bestaansrecht van het bestuur is gelegen in het gegeven dat er leden zijn; 'in ons geval lopers'. De komende maanden zal hij zich vooral richten op 'luisteren' 'en daarna gaan we samen verder'. Hoe kan het dan gebeuren, dat in het officiële orgaan waarin de nieuwe voorzitter wordt voorgesteld, eveneens met zoveel woorden staat: 'dat de besprekingen met de NWB lang genoeg hebben geduurd.

Zou het niet wenselijk zijn dat de drie organisaties: NL, NWB en KNBLO als gelijkwaardige vertegenwoordigers rond de tafel gaan zitten om als zodanig een oplossing te zoeken in het belang van alle wandelaars en niet onder het motto: het KNBLO bestuur vindt dat het lang genoeg heeft geduurd en.....!

**Ad van Asten, redacteur OLAT-Nieuws**



**LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT**  
**☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl**

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

**Door: Theo Tromp**

**Aangenomen:**

Dick Jacobs Goudenregenstraat 79 5271 JV St. Michielsgestel 4-2-1936  
 Wil Jacobs Goudenregenstraat 79 5271 JV St. Michielsgestel 22-11-1943

**Aanmeldingen:**

Herman Claude, Rue Fosse Roulette 40, B-6690 VIELSALM, België geb. 10-04-1956  
 Johan van Oorschot, Componistenlaan 117, 5491 LD Sint-Oedenrode, geb. 29-5-1951  
 Toos van Oorschot-v.d.Westelaken, geb. 13-11-1951  
 Corrie Tiersma Jacobus Deckersstraat 81, 5616 JR Eindhoven. geb: 13-04-53  
 Mieke van Eert-Brouwers, Geldropseweg 6, 5591 EC Heeze, 01-02-1944.

**Mieke zoekt tevens een maatje om mee te wandelen, u kunt haar bereiken op ☎ 040-2261658**

**Adreswijzigingen:**

Trudy Taal: Bevelandsestraat 138, 2583 JB Scheveningen.  
 Ben van der Velden en Paula Hendriks: Het Blik 95, 7141 TE Groenlo  
 Dini Koopmans: Zilverslag 12, 5095 BW Hooge Mierde  
 Ben Schellekens-Mikkers: De Reijnenburg 183, 5501 LH Veldhoven

**Opzegging:**

Fam. Boers uit Valkenswaard. Cor Boers heeft het wandelen moeten opgeven na een hersenbloeding met verlamminig. Wij wensen hem en zijn familie alle sterkte.

***Een dank- je- wel van Loek***

Loek Zwennes is weer op de been en hij dankt iedereen die hem tijdens 'zijn ziekbed' een kaartje heeft gestuurd. Het zijn er 31 geweest. Om het aandenken goed te laten 'aankopen' vergat er eentje de postzegel. Gelukkig hoefde Loek in die tijd niet op pad zodat de starfport van 'tweeëntig' er wel van af kon.



**ONZE JARIGEN**

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

<b>juni</b>					
16	Marijke Schreurs	Eindhoven	4	Theo van Hamond	Sint-Oedenrode
18	Henny Bakermans	Geldrop		Gerrit Legierse	Mierlo
20	Jan van de Ven	Schijndel	5	Peer van Ool	Veldhoven
21	Sonja Schokker	Sint-Oedenrode	6	Jan Wasscher	Geldrop
	Cor Broerse	Leerdam		Jacques van Griethuijzen	Hazerswoude
	Loes Smetsers	Asten		Mario Morre	Sint-Miechiels Gestel
23	Wim Helder	Delft	7	Aggie Klein-van Renswoude	Apeldoorn
	Jo Watzeels	Prinsenbeek		Jan Rodenburg	Sint-Oedenrode
	Toos Glaudemans-Eysvogel	O-W-M-Beers	8	Gerard Sellmeijer	Tilburg
24	Nico Hink	Veldhoven	9	Ton van de Heuvel	Eindhoven
	Trees van den Boomen	Eersel		Marian Post	Utrecht
25	Bob Bruining	Nuenen	10	Anna Klerk-van de Winden	Waalre
	Evert Morren	Epe	11	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
	Sumatha Thakurta	Veghel		Martin van Riet	Nuenen
	Jeannette van Boerdonk	Keldonk	12	Ad Koerntjes	Zevenaar
26	Tonny van Neerven-van Extel	Beek en Donk		Wim Bakker	Dinteloord
	Sjoerd Bod	Zeist		Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
27	Wim Peters	Veghel		Bert Timmermans	Veghel
28	Ben Smeenk	Maassluis	13	Tiny Nouwens	Nuenen
	Wilma Timmermans-Petersen	Veghel	14	Theo van de Ven	Boekel
30	Jos van den Bersselaar	Eindhoven	15	Jan van de Heuvel	Eindhoven
<b>juli</b>				Jan Boselie	Berlicum
2	Ria Vredembregt	Zwijndrecht		Jan van der Zanden	Mierlo
3	Jos Scheepers	Weert		Paul Canters	Helmond
	Huub Raymakers	Oss		Ad van Asten	Son

## **BALLONVAART TIJDENS KEMPISCHE WANDELDAGEN**

Het gaat er op lijken dat het een waar ballonnenfestijn zal worden op zaterdag 5 augustus tijdens de Kempische Wandeldagen. In ieder geval zullen er twee ballonnen, maar mogelijk wel drie, het luchtruim kiezen. De deelnemers: Hetty Verberne, Tiny Nouwen, Jo Willems, Trudy Taal, Peter van de Ven, Hans Hoek, Jan Bruel, Rein Arnold, Conny Nakken en Theo Tromp zullen zich na de 'BBQ' gaan voorbereiden op hun lichtdoop. Deze lichtdoop zal bezegeld worden met champagne en een certificaat bij de landing. De deelnemers zullen hun 'avontuur in de ruimte' natuurlijk besluiten met een drankje.

Wilt u dit ook meemaken! Dat kan, maar geeft u zich dan per omgaande nog op bij Theo Tromp door f 350,00 te storten op giro 706801 t.n.v. wandelver. OLAT te Weert.

Dit is inclusief deelname aan de Barbecue met een drankje, de ballonvaart, champagne en een certificaat bij de landing. En natuurlijk nog een drankje.

**Ook leuk om weg te geven als verjaardagscadeau.**

**Wilt u een gokje wagen, dat kan ook: voor f10,00 krijgt u 5 kansen op een GRATIS ballonvaart. Vijfendertig inschrijvingen voor deze verloting op volgorde van binnenkomst per ballonvaart. Dus 1 op de 35 inschrijvingen heeft prijs. Hoe doet u hieraan mee? Eenvoudig door f10,00 of een veelvoud hiervan te storten op giro 706801 t.n.v. wandelver. OLAT te Weert. o.v.v. loterij ballonvaart.**

## **WANDELAARS BRENGEN WEER SCHADE TOE**

Helaas hebben we tijdens de afgelopen Kempenland wandeltocht weer moeten constateren dat er wandelaars zijn die geen rekening houden met het gebied waar ze wandelen. Steeds erger ik me weer aan sommige deelnemers die op verzorgingsposten hun bekertjes meenemen en dan ergens op de route weggooien. Als men zo'n haast heeft neem dan zelf een bidon mee dan hoeft je anderen niet op te zadelen met afval. Steeds zie je weer bekertjes onderweg liggen. Ze verwachten waarschijnlijk dat er een team schoonmakers achter hen aan wandelt. Ik denk ook dat we op dat gebied rustig wat meer sociale controle mogen uitoefenen, door je collega wandelaar hierop aan te spreken, als hij of zij in de fout gaat. Uiteindelijk verpest deze kleine groep het bij de bosbeheerders en eigenaren, die steeds minder graag een tocht over hun gebied laten lopen.

### **Schade:**

Bij de wandeltocht in Leende waren er deelnemers, die de kortste weg namen over een akkerland, terwijl er duidelijk in de route stond aangegeven dat men de afrastrering moest volgen. Schade een kleine f500,00. Gelukkig werd deze schadepost voor OLAT gedekt door de verzekering.

Nu waren er op de Kempenlandtocht deelnemers, die het nodig vonden een gesloten hek te openen door het touw los te maken, met het resultaat dat de daar loslopende koeien een bezoek konden brengen aan een naburige boerderij. En je weet: het gras is altijd groener aan de andere kant, dus deden ze zich te goed aan de net opkomende maïsplanten en de aardappelen. Zestig koeien brachten een bezoek aan de burens. Het klinkt natuurlijk wel wat komisch, maar men heeft er waarschijnlijk niet bij stil gestaan welke gevolgen het simpel losknopen van een touw kan hebben. Toch weet elke wandelaar, dat hij of zij een gesloten hek achter zich dicht hoort te doen. Op de routebeschrijving stond dit ook duidelijk aangegeven: langs of over het hek. Hopelijk wordt ook deze schade gedekt door de verzekering, maar je baalt hier stevig van.

**Wandelaar verspeel niet uw rechten op doorgang, anders wandelen we zo meteen alleen nog op geasfalteerde wegen.**

**Theo Tromp**

## **Geslaagden op Nederlandse lange afstandpaden**

naam	wandelweg	nummer	datum	Aantal keer
C.B.O. Dedel	Hertog Hendrikpad	442	8-4-00	1 x brons
C.B.O. Dedel	Graaf van Hornepad	47	29-4-00	1 x brons
M. van Hoek	Hertog Hendrikpad	443	27-4-00	1 x brons
M. Creemers	Hertog Hendrikpad	444	27-4-00	1 x brons

**Een wandelprestatiekruis werd toegekend aan:** R. der Kinderen OLAT uit Eindhoven 250 km

A. Frijters OLAT uit Klundert 500 km

## **Wandelen over het Drenthepad - Streekpad nr.6**

**Piet en Janny Jansens**

**slot**

**Zondag 8 augustus 1999**

**7e etappe**

**DIEVER - APPELSCHA 21 km**

Vanochtend is het een stuk frisser dan de afgelopen weken en zelfs wat mistig, maar wel droog. Ook nu geeft het weerbericht aan dat het pas in de na-

middag in het noorden zal gaan regenen, maar de regenkleding gaat nu wel mee. Piet rijdt de 14 km (rechtstreeks) naar Appelscha, parkeert de auto bij het

V.V.V.-Bureau en komt rustig peddelend op de fiets terug. Om kwart over negen vertrekken we, DIEVER in diepe rust achterlatend. Omdat alle lantaarn-

palen opnieuw zijn geschilderd is de geel-rode markering compleet verdwenen, maar we kennen hier de weg. Het dorp Diever was vroeger een van de zes "Dingspelen", dorpen waar in de Middeleeuwen de eerste kerken werden gebouwd, en waarin recht werd gesproken en het bestuur georganiseerd was. Aan de Brink staat nog het Schultehuis (nu V.V.V.), uit 1604 waar de "schulte" = schout, woonde.

Tegenwoordig is het een aardige toeristenplaats met leuke winkeltjes, boetiekjes, en diverse Café-Restaurants met de bijbehorende terrassen. Ook zijn er veel campings rond het dorp en het heeft een beroemde inwoner, de V.V.D.- Senator H.W. (de buurman van onze minicamping) waar ontzettend veel bloemen werden bezorgd na de beruchte nacht in het voorjaar toen het kabinet viel.

Vanaf dat we in Emmen op het Drenthepad begonnen zijn komen we nu pas voor de eerste keer langs een hunebed. In 1953 is het nog grondig gerestaureerd en ligt er nu na zo'n 5000 jaar nog mooi bij.



Het bosgebied wat we nu doorkruisen tussen Diever en Appelscha is een Nationaal Park in oprichting (Drents-Friese Woud) en wordt omgevormd tot een natuurlijker, inheems bos. Van de

4-Daagse Diever kennen we dit gedeelte al goed en vinden het een prachtig gebied. Wel hadden we verwacht dat de vele heide in de bossen rond deze tijd van het jaar in bloei zouden staan, maar dat is toch niet waar. Het kan ook zijn dat er in de bossen te veel schaduw is, want op de open velden bloeit de heide wel uitbundig.

We steken een veerooster over - Castor wordt daar steeds bedrevener in - gaan het Aekingerbroek op en verlaten dan de Provincie Drenthe om door een



stukje Friesland te gaan. In dit gebied zijn het afgelopen jaar de sloten gedempt, 130.000 kuub voedselrijke grond afgevoerd en honderden bomen gerooid (herplanting geschiedt in een ander gedeelte). Zodoende is er aansluiting verkregen met het Aekingerzand, één van de grote zandverstuivingen in ons land, wat in stand wordt gehouden.

De zon is ondertussen doorgebroken en vanaf een hoge uitkijktoren hebben we een schitterend uitzicht op het gebied en kunnen ook zien dat veel dagjesmensen nog van een mooie zondag willen genieten. We gaan weer eens verder en nu wordt het ploeteren door het losse zand. Heuveltje op en af gaat het en de zon maakt dat er menig zweedruppel vloeit. We spreken

onze watervoorraad veelvuldig aan en hopen dat we genoeg bij ons hebben, want veel huizen of boerderijen zijn hier niet om de bidons bij te vullen.

Na het oversteken van de zeer drukke snelweg Emmen - Drachten (een tunneltje of viaduct kon er zeker niet meer af !) wandelen we over de Bosberg. Hier staan nog een aantal dennen van de eerste aanplant in de 19e eeuw. Het zijn nu grote reuzen geworden, en even later gaan we achterlangs het informatiecentrum van Staatsbosbeheer het dorp APPELSCHA binnen. Wij vinden het een beetje vreemd dorp zonder kern. Aan de ene kant een lange lintbebouwing ( $\pm 3$  km) met wat winkels langs het kanaal, in het midden alleen woonwijken en aan de andere kant een straat met allemaal Café-Restaurants en een attractiepark. Het is daar een hele drukte en zelfs het V.V.V. is op zondag open ! De terrassen van de vele restaurants zijn overvol, maar wij lusten ook wel een ijsje en zoeken even een plaatsje. De auto staat in de zon te bakken, doch al snel zijn we weer terug op de camping voor een koele drank.

Op maandag 9 augustus gaan we naar S.V.R.-Camping "Wiekema" in Westervelde bij Norg. Omdat het regenachtige dagen zijn gaan we op 10 augustus ook niet wandelen, maar brengen wel een bezoek aan de Gestichten van Veenhuizen en het Gevangenis museum. Verder bekijken we nog een stukje van de route met een aantal campings in de buurt van Zuidlaren. We rekenen uit dat het niet mogelijk is om het Drenthepad in deze vakantie geheel rond te lopen. We moeten vóór het weekend thuis zijn omdat Piet dan in Engeland de 100 Mijl wedstrijd van Londen bij wil wonen.

## Woensdag 11 augustus 1999

### APPELSCHA - WESTERVELDE 20 km

Het is de dag van de Zonsverduistering !! Hopelijk zien we er iets van, want in tegenstelling tot het weerbericht schijnt hier in het noorden toch de zon, en hopen dus dat het zo blijft. De auto parkeren we bij de Opsterlandsche Compagnonsvaart in APPELSCHA, vroeger een belangrijke vaart voor het vervoer van turf, nu een toeristische vaarroute. Langs één van de zijkanalen, hier "Wijken" genoemd, wandelen we naar Ravenswoud, een aardig veendorpje. Piet herinnert zich ineens dat jaren geleden, tijdens een vakantie in Friesland bij een 40 km wandeling

vanuit Oosterwolde, hier toen in het Dorpshuis een rust was.

Over een fietspad vervolgen we de "Eerste Wijk" en daarna de Lycklamavaart richting het Fochtlorveen. Vanuit een vogelkijkhuisje kijken we over een plas uit maar zien geen vogels, waarschijnlijk ook met vakantie ? Bij een informatiebord van het FOCHTELOERVEEN houden we eerst een koffiepauze. Ondertussen lezen we dat dit veen een restant is van een innens pakket hoogveen, wat zich ontwikkelde na de laatste ijstijd en er een paar duizend jaar over deed om zover te komen. In de Middeleeuwen werd al met afgra-

## 8e etappe

ving begonnen, maar vooral in de vorige eeuw werd de turf in rap tempo afgegraven. Gelukkig is er nog een stuk bewaard gebleven, en Natuurmonumenten legt diverse dammetjes om de ontwatering te stoppen, zodat er zelfs weer nieuw hoogveen gevormd wordt. In het veen komen veel vogelsoorten voor en alledrie de Nederlandse slangensoorten - adder, ringslang en gladde slang.

Het Drenthepad volgt een gedeelte over een knuppelpad, langs slootjes en over bruggetjes en moerasachtige paadjes door het veen. De grond zuigt onder je schoenen en er wordt gewaarschuwd

om vooral op het aangegeven pad te blijven om niet kopje onder te geraken in het moeras. Omdat we in het voorjaar hier ook al hebben gelopen en toen met moeite door dit gebied kwamen nemen we nu het fietspad wat er met een boog omheen gaat. Ook al vanwege onze ervaring met Castor die er niet voor terugdeinst om door de veenmodder te plonzen.

Een grenspaaltje geeft aan dat we de provincie Friesland achter ons laten en we weer in Drenthe zijn. Een kilometer verder gaan we het Bankenbosch in, een gedeelte wat behoort tot de Rijks-werkinrichting en Gevangenis van VEENHUIZEN. Als je wat te veel gedronken hebt en daarvoor boete moet doen, wordt je hier - tijdelijk - tewerk-



gesteld. "Veenhuizen, je moet er geweest zijn", zo staat in de folder geschreven. Maar dat kan betekenen een criminele achtergrond, danwel behorend tot het personeel wat er voor moest zorgen dat criminelen niet op eigen houtje er vandoor gingen. De geschiedenis van Veenhuizen is er een van dwang en straf. Honderdduizenden (!) mensen hebben er gezeten in de gestichten, de rijkswerkinrichtingen en de gevangnissen. En nog steeds worden er mensen gedetineerd. Van oudsher is het een door Generaal van de Bosch in de 19e eeuw opgerichte "Kolonie van de Maatschappij van Weldadigheid" die er voor moest zorgen dat bedelaars, landlopers, zwervers, en armlastige gezinnen een bestaan werd geboden door de ontginning van de Drentse heidegebieden tot landbouwgronden. In 1856 "woonden" er zelfs 10.784 personen. Andere koloniën in de omgeving waren "Frederiks-oord", "Wilhelminaoord" en "Willems-oord". Omdat dit toch niet zo'n succes werd als gehoopt werd de Kolonie omgebouwd tot rijkswerkinrichting en gevangenis. In de jaren van WO-I werden Belgische vluchtelingen geïnterneerd, daarna werden dienstweigeraars opgesloten en werd het meer en meer een gevangenis. In 1994 is een experi-

ment gestart met zgn. "Lubbers-Kampement" als jeugdwerkinrichting. Inmiddels zijn alleen "Esserheem" en "Norgerhaven" nog streng bewaakte gevangnissen.

Het geeft toch een apart gevoel om door VEENHUIZEN te wandelen en omdat we het gehele (opengestelde) complex door willen wandelen, wijken we iets van de route af. Wij volgen de Hoofdweg en langs "Klein Soestdijk", de woning van de Hoofddirecteur. De dienstwoningen, allemaal van hetzelfde type, hebben allen een stichtelijke gevelopschrift, zoals: "WERKEN is LEVEN", "ORDE en TUCHT", "ZORG en VLIJT", "ARBEID is ZEGEN", etc. Bij een huis met het opschrift "CONTROLE" is een heemtuin en kunstgalerie ingericht en een uitnodigend bordje dat "de koffie klaar is". We schuiven bij aan een lange tafel temidden van de uitgestalde koopwaren en luisteren geïnteresseerd naar een paar dames die hier vroeger als kinderen van bewakingspersoneel jarenlang gewoond hebben en nu tijdens hun vakantie herinneringen ophalen. Als we verder gaan is de zon geheel achter de wolken verdwenen en zien niets van de totale zonsverduistering die om deze tijd plaats moet vinden. Het wordt zelfs niet donker. Zo nu en dan zien we de zon bleekjes tevoorschijn komen en is nog slechts een sikkkel. Een beetje teleurgesteld over dit natuurgebeuren wat zoveel aandacht in de media heeft gekregen - zelfs Castor vertoont geen slaapneigingen! - wandelen we door en volgen de route over de begraafplaats van de Stichting, ook

wel "Het vierde Gesticht" genoemd. De overledenen liggen netjes gerangschikt naar gelang de positie in het voorgaande leven. Voor de overleden gevangenen was er in de eerste jaren alleen een massagraf beschikbaar. Voor wandelaars met een hond is er in het volgende stuk een omleiding gelegd, want anders moet je dwars door weilanden waar stieren los lopen, en op



zo'n ontmoeting zitten we niet direct te wachten. De omleidingsroute pakt de Norgerweg op die direct naar WESTERVELDE loopt. Het "Tonckensbos" is - in tegenstelling tot wat de Gids aangeeft - wel toegankelijk voor honden (en hun begeleiders) en als we terug zijn op de camping pakken we de spullen bij elkaar en willen naar huis gaan. Dan realiseren we ons dat de auto nog in Appelscha staat, dus gauw met de fiets er naar toe en hem ophalen. Later in de middag hangen we de caravan achter de auto en vertrekken naar SOEST want er wacht nog een druk weekend met de 100 mijl wedstrijd in Londen. Daarna gaan we meteen weer door naar de "4-DAAGSE van de IJZER", zodat het vervolg van het Drenthepad naar een later plan geschoven wordt.

Wat we tot nu toe gezien hebben was een erg mooi wandelpad, met veel natuurschoon, ruimte en rust, zelfs in het hoogseizoen. Bossen wisselden zich af met onafzienbare heidevelden, zandverstuivingen en kleine akkervelden. Prachtig Esdorpenlandschap en mooie Brinken in de wat grotere dorpen. Vooral aantrekkelijk zijn SLEEN, GEES, WESTERBORK, en DIEVER. Op één na nog geen hunebedden gezien, want de meesten liggen in het oosten van Drenthe en komen dus nog. Zoals eerder gezegd, weinig horecagelegenheden onderweg, of in elk geval met grote afstanden onderling, dus voor degene die dit Drenthepad ook eens willen lopen, houdt daar rekening mee en neem zelf eten en drinken mee. De campings, allemaal mini- cq boerderijcampings - die wij aandeden lagen

nooit verder dan 500 meter van de route af. Tot slot een gedicht over het landschap in "De Drentsche Toale" van Gerard Nijenhuis:

"Dit landschap hef een naam maor gien stem.  
 Het lig zunner geluud en zunner vredeing.  
 Y kunt het binnengaon as 'n verlaoten hoes,  
 y kunt het anmaoken as onlaand,  
 het is zo an te raoken".

"Grafheuvels bint mooi bij lochte maon  
 "Bomen staot weerloos an aole wegen,  
 in heur krunen blijft wolken hangen".  
 Wel is nou zuneg op zuk stil bestaon?"

"Stenen, veur tied ontstaon, deur 't ies versleeft,  
 ligt zuver onverschillig in 't mörgenlocht.  
 Zie speult hunebed".

heur schare steet stil bij vliegdennen  
 die flustert en soest bij 't ropen van de oel".  
 Wel wordt nou wies oet zuk verbörge angaon ?

"Maor nargens zun spiegel van locht as boven  
 die bomen - die grieze steen - dat witte zaand.  
 't Bint de leste sporen, de lienen in de haand  
 van oermèenskens die dit laand gebrukten  
 zunner dat het weur verdaon".

## Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

### De Lange Afstand Wandelkalender

Datum/tijd	startplaats	Naam van de tocht	Afstand	LDW/KW	Informatie	clubkamp
17 juni 8.00	Vlissingen Clubhuis Adr. Coortelaan 1	Mars rond Walcheren WIK-KNBLO	65 km		0118-416295	x
17 op 18 juni 22.30	Gulpen OC Timpaan Rosstraat 1	De Nacht van Gulpen De Veldlopers-KNBLO	70 km		043-4071476	x
17 op 18 juni 10.30	Amsterdam speeltuin Wingerdweg 260	Amsterdam-Leeuwarden De LAT-KNBLO	150 km	LDW	075-6176515	350
24 juni 7.00-8.00	Barendrecht 'Driesprong Marijkesingel 22	45° Maijketocht CWS Marijke-NWB	60 km		0180-617611	x
24 op 25 juni 22.00	Nijmegen De Akker Akkerlaan 42	Nachtmars Kr. Gelderland KNBLO	70-60 km		024-3605949	x
30 juni-1 juli 24.00	Rijsbergen, Harmoniez. Lagestraat 1	Kennedymars KNBLO	80 km		076-5964666	x
1 op 2 juli 22.00	Someren Wilhelminapl. Someren	Kenedymars J.O.E.K.-KNBLO	80 km	KW	0493-496717	150
1 juli 7.00-10.00	Roermond-Herten Marina-Olderhuuske	Olderhuuskeloop KNBLO	60 km		0475-350573	x
8 juli 7.00-8.00	Diemen De Schakel Burg. Bickerstraat 46a	Ronde van Amsterdam De L.A.T.-KNBLO	60 km		075-6176515	x
28 t/m 30 juli 22.00	Schiedam Groenoord Groenoordstraat 1	Millenniumtocht RWV-KNBLO	200 km	LDW	010-4161380	400

## DERDE KEMPENLANDTOCHT

### DOOR KLAAS BAKKER



Zaterdag  
 13 mei,  
 later op de  
 middag  
 komen de  
 eerste  
 deelnemers  
 aan bij "'t  
 Vierspan"  
 een  
 cafézalence  
 ntrum in  
 Eersel. Hier  
 wordt om  
 19.00 uur  
 gestart met

een 110 km tocht door grensstreek de  
 Kempen.  
 Het is al een week lekker zomerweer en  
 dat zal het dit weekeinde ook blijven,  
 misschien dat het in de vroege morgen  
 wat koeler is, maar dat viel uiteindelijk  
 best mee. Na het uitreiken van enkele  
 Long Distance Walker diploma's  
 slenteren we naar de Markt, waar we  
 nog een toespraak krijgen van een  
 plaatselijke kempenlander in  
 klederdracht. Hij had een grote  
 koeienbel in de hand en als hij die een  
 paar keer uitgeprobeerd heeft mogen  
 wij vertrekken.



We zijn met z'n veertigen, niet veel, later om 22.00 uur zullen er ook nog eens veertig van start gaan voor een tocht van 80 km.

Het maantje staat al aan de hemel en geeft steeds meer licht, ook al blijft hij op halve kracht schijnen. We wandelen over verharde wegen en fietspaden, die 's nachts in het bos op kruisingen verlicht zijn door waxinelichtjes. De een na de andere wagenrust wordt aangedaan en al gauw, na 24 km, hebben we de eerste caférust. Daar horen we ook van de ramp die zich in Enschede heeft voltrokken. We kunnen er niet lang bij stil staan en gaan weer op pad. De wagenrusten liggen nu iets verder uit elkaar, maar tegen vieren in de morgen komen we bij de tweede caférust.

Hier staat een groot bord spaghetti voor ons klaar, dat we kunnen krijgen tegen inlevering van een OLAT-bon. Wel vroeg zo'n ontbijt, maar het ging erin tot en met de laatste sliert.

Daarna, de deur weer uit om even later een verkeerde afslag te nemen, maar gelukkig worden we al gauw terug geroepen. Het is en blijft moeilijk om 's nachts de route goed te volgen. Eigenlijk moet je altijd de routebeschrijving bij de hand hebben, er staan niet voor niets nummers op de belangrijkste pij-

len. Maar dan komt er net weer een gedeelte op het parkoers dat heel goed zonder beschrijving is te volgen, dus het papier verdwijnt weer. Sommige pijlen die overdag op lantaarnpalen zijn geplakt en in de zon hebben gestaan, zijn nu losgeraakt. Vanuit de eerste caférust stond een pijl duidelijk naar rechts, terwijl we rechtdoor moesten. Dit bracht nogal wat verwarring te weeg. Een vervolgpijl ontbrak heel vaak of stond te ver weg. Deze pijlen waren bij dag aangebracht en dan wel te zien, maar in het nachtelijk duister zijn ze niet zichtbaar. Duidelijk was ook te zien dat er verschillende pijlers aan het werk waren geweest, iets dat met zulke afstanden niet te voorkomen is, soms hingen de pijlen links van de weg, dan weer rechts. Soms zijn er ook pijlen verdwenen. Daarom krijgen we ook een routebeschrijving mee, dat is niet voor niets en je moet hem steeds paraat hebben.

Ondertussen zijn we alweer op weg naar de derde caférust op 86 km. Het werd langzaam maar zeker licht, we hoorden de eerste hanen kraaien. In deze prachtige, heldere, stille, romantische nacht en vroege ochtend viel vooral op dat we zo weinig vogels gehoord hebben. 's Nachts op afstand,

één nachtegaal, we hadden er veel meer willen horen, geen zanglijsters, wel merels en de roep van een koekoek.

De derde caférust bereikten we om ongeveer halfnegen. Hier kregen we ook een consumptiebon. Even voor negen uur gingen we hier weer weg. Het grootste deel van de tocht heb ik samen gewandeld met Hugo Prinsen uit Valkenswaard en Conny en Huub Raymakers uit Oss waren ook steeds niet ver weg. Dit zijn allemaal OLAT'ers. Maar van een club met 650 leden, die zo'n tocht organiseert, mag je toch wel meer eigen mensen verwachten.

Het begon al aardig warm te worden, maar gelukkig stuurden ze ons het bos in, over smalle paadjes met veel boomwortels en knuppelbruggetjes over moerassige stukken, maar ook mulle zandpaden.

Na nog drie tussenstops en een eventuele caférust kwamen we rond 12.00 uur terug bij "t Vierspan" in Eersel.

De verzorging onderweg was uitstekend, aan de bepijling was alles gedaan om ons op het juiste spoor te houden; kortom een tocht om met plezier aan terug te denken.

## Kennedymars Hilversum

Andre Loos

Evenals vorig jaar had ik ingeschreven voor de Kennedymars van Hilversum; de organisatie is daar goed en de verzorging prima. Om 22.00 uur precies gingen 157 wandelaars van start met goed weer en dat zou de hele mars gelukkig zo blijven. Het was bevrijdingsdag 5 mei, daarom was het erg druk in Hilversum en het toeval wilde dat op het moment van de start juist een muziekcorps langs kwam, zodat we op muzikale wijze uitgeleide werden gedaan. Het eerste stuk van de route ging over de kermis, met feestende mensen, richting Bussem. Hier was een knallend vuurwerk en opnieuw veel feestende mensen. Dan verder naar Naarden Vesting voor de eerste wagenrust op een industrieterrein. Hier was voldoende brood en drinken, zodat iedereen voldeaan op weg kon naar de volgende rust, die voor Muiden stond gepland op de afstand van 23 km.

Na de rust in Muiden liep ik een tijd alleen tot dat Marcel Dekker mij in-

haalde. Dat verbaasde mij een beetje want Marcel zie ik doorgaans alleen maar aan de start en dan niet meer. Marcel paste zich helemaal aan mokn tred aan en is meegelopen naar de grote rust in Diemen op 35 km. Hij vertelde dat hij bezig was met de opbouw voor zeer grote afstanden, daarom had hij 's morgens in Vierhouten al 40 km gelopen tijdens de geheime dorpentocht.

Na de rust in Diemen komer er een paar flinke lange stukken, maar omdat het donker is valt dat niet zo op. Ik probeer wel voor dat het licht werd langs het Amsterdam-Rijnkanaal te zijn, maar dat lukte me niet. Het was al licht toen ik daar arriveerde en ik heb nog even een pauze genomen bij de wagenrust op 46 km. Dat stuk langs het kanaal is erg vervelend want je moet 5 km heen lopen, dan een brug over en aan de andere kant langs het kanaal weer een heel eind terug. Vanaf daar gaat het dan naar via Vreeland op weg naar de tweede grote rust in Loenen aan de

Vecht. Langs het kanaal liep ik een man achterop, die 's morgens ook al een tocht van 40 km had gelopen.

Na de rust komt het mooiste gedeelte van de hele mars, je loopt dan langs de Vecht naar Breukelen om dan in het plassengebied aan te komen. Dit gebied is alleen toegankelijk voor fietsers en wandelaars. Het was hier genieten van de mooie natuur. Op 73.5 km kwam ik bij de laatste wagenrust, juist op het ogenblik dat OLAT'er Ad Mollen daar weg ging voor zijn laatste kilometers van deze tocht. Dit laatste stuk ging door het bos en over de hei naar Hilversum, waar ik om 11.30 uur arriveerde. Moe, maar voldaan had ik er mijn eerste Kennedymars in 2000 opzitten, nu op naar volgende week voor de Kempenlandtocht.

Een compliment aan de LAT voor de organisatie, de routebeschrijving en de zeer goede verzorging tijdens deze 15<sup>e</sup> Kennedymars, die ik bij deze bij iedereen kan aanbevelen.

## OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP

### Stand clubkampioenschap OLAT t.m. 14 mei

01 Klaas Bakker	4405	Piet vd Laar	710	Anne Radder	475
02 Paul Canters	2225	Ad v Asten	710	39 Piet de Ruijter	457
03 Bas v Steenberg	1898	Andre Loos	710	40 Jan Soetens	445
04 Kees Lambregts	1785	23 Theo klanke	648	41 Anton Leygraaf	375
05 Hugo Prinsen	1771	24 Cees Punselie	610	42 Caroline Vernie	285
06 Conny Raymakers	1615	25 Ben Duin	605	Louis Vernie	285
Huub Raymakers	1615	26 Jeannette v Boerdonk	600	44 Johan vd Hoogenhoff	250
08 Henk Plasman	1570	Margriet Fischer	600	45 Jose Schimmel	230
09 Frits Mennen	1470	Theo Tromp	600	Wim vd Wittenboer	230
10 Hannie Klumpkens	1394	Ad Verbakel	600	Rob Keetlaer	230
11 Ronny Timmermans	1300	30 Frances Rouppe van de Voort	590	Bertie Mennen	230
12 Marco Timmermans	1150	31 Wim Peters	535	Peter vd Ven	230
13 Wim Brooymans	1080	32 Jeanne Beex	480	Theo Gijzen	230
14 Servee Derks	815	Ger de Haas	480	Ben Smeenk	230
15 Ad Mollen	770	Theo v Hamond	480	52 Alb. V. Heijningen	175
16 Gerard Meeuws	730	Jan v Boerdonk	480	53 Frits v. Duijnhoven	135
17 Jan v. Hoogeloon	710	Arie Evegroen	480	54 Vandy v Heijningen	65
Jan Bruel	710	37 Bert Timmermans	475		
Herman Claude	710				

### Long Distance Walkers

(5 afstanden boven 100 km)

14- Frans Devoght	Turnhout
15- Gerrit Bonants	Maashees
16- Jozef van der Beken	Aalter

### Super Long Distance Walkers

(10 afstanden boven 100 km)

01- Gerrit Nederlof	RWV/LAT
02- Loes Gründmann	LAT

## PROGRAMMA SNELWANDELEN

### juni

11	Tilburg	Attila	Veteranenkampioenschap 5000 m snelwandelen mannen. Goirleseweg 42A
17	Hellevoetsluis	Pallas'93	Wegwedstrijden met 5 en 10 km snelwandelen
17/18	Eisenhüttenst.	EAA/DLV	Europacup snelwandelen voor landenteams.
24	Ninove	BEL	Veteranen interland BEL/NED/FRA/GRB
23/25	Hengelo	St AMP	Juniorenkampioenschap 10.000 m snelwandelen baan.
<b>Juli 1</b>	Best	Gen. Mich.	Baanwedstrijden vanaf 13.15 uur. Sportpark Naastenbest, Irenelaan
4	Zundert	DJA	Baanwedstrijden, Sportpark Akkermolenweg. Aanvang na 19.00 uur
6	Jvaskyla	EVAA	Europees baankampioenschap Veteranen
7	Zaandam	Zaanland	Baanwedstrijden.

### PHILIP BEDANKT

Philip Krul heeft gedurende een lange periode OLAT-Nieuws van zijn visie op het snelwandelen laten mee profiteren. Graag heb ik daarvan regelmatig gebruik gemaakt. Philip is nu gestopt met deze service, omdat 'wij' in onze nieuwe opzet iets te weinig snelwandelen meenemen. Philip, als het spannend wordt pik ik wel weer wat nieuwtjes uit jullie 'boekje'.

Hartelijk bedankt voor je steun die je ons gaf.

Ad van Asten

### Attentie: CLUBREIZEN

In het clubreizenprogramma staat voor 1 t/m 3 september een wandelweekend naar Kapelle in Luxemburg. Aldaar zullen we deelnemen aan de tweedaagse van Heemelsdeiercher. We zijn daar ook afgelopen jaar te gast geweest en zijn er toen zeer hartelijk ontvangen. We hebben mogen genieten van prachtige routes. Het is zeer belangrijk, dat u zich z.s.m. aanmeldt opdat wij op tijd het nodige vervoer kunnen regelen. Moeten we zorgen voor een touringcar of personenbusjes? Ook moet de overnachtingruimte besproken worden.

Een kleine groep van negen personen zal aansluitend deelnemen aan de vijfdaagse in Oberbayern/Tirol van onze wandelvriend Bert Mann.

**Clubreizen**

### PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

24 juni	GR-AE	Manhay - Houffalize	30-20 km
1 t/m 3 sept.	Tweedaagse Heemelsdeiercher (Luxemburg)		30-20-15 km*
30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km

\*) Deze tochten zijn t.o.v. de data en plaats (in ons wandelprogramma 2000) veranderd!

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:

gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

**Inschrijfgeld: leden: niet leden:**

Weekend f 105.- f 115.-

Dagtocht f 35.- f 40.-

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalingen en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

**Opstapplaatsen en -tijden:**

(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)

Den Bosch NS 7.05 uur

Eindhoven NS Fuutlaan 7.35 uur

Weert NS 8.00 uur

**Bij voldoende belangstelling ook in:**

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

**Tenslotte:** Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Francs. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

**Afmelden:** Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.



**Informatie en inschrijfadres:** Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN Weert ☎ 0495-450325

## WANDELEN OP DINSDAG

## Wandelen op dinsdag

De gekozen routes zijn weliswaar beschreven, maar ook wel eens gedeeltelijk geïmproviseerd omdat we 'n ommetje voor een bezienwaardigheid of cafeetje niet schuwen...Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak met leeftocht voor onderweg is een onveranderde voorwaarde, **maar ook moeten wij helaas een beperking opleggen: gezien de aard van de gekozen parkoersen is het zeer wenselijk dat u geen hond meeneemt op deze dinsdag wandeltochten.**

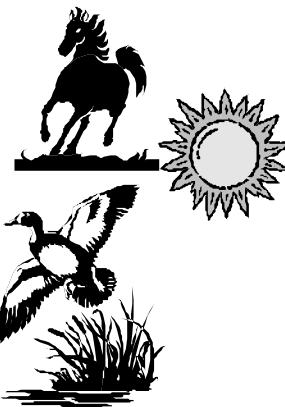
Ruim 300 km wandelplezier in veel geliefde natuurgebieden bieden wij u hierbij graag aan.

### Zomerprogramma 2000

<u>Datum</u>	<u>Wandeling</u>	<u>Startpunt</u>	
13 juni	De Maashorst	<b>Nistelrode,</b>	Bezoekerscentrum Slabroek
27 juni	Distelbergrouete	<b>Cromvoirt,</b>	Herberg 'Het Centrum'
11 juli	Kuilenroderoute	<b>Hoge Mierde,</b>	Dorpsplein
25 juli	De Groote Peel	<b>Ospel,</b>	Bezoekerscentrum 'Mijl op zeven'
8 augustus	Cartierheide	<b>Eersel,</b>	Camping 'Ter Spegel'
22 augustus	Strabrechtse Heide	<b>Heeze,</b>	Café 'De Zwaan'
6 september	Woekensroute	<b>Oirschot,</b>	bij de kerk op de Markt
19 september	Beemdenroute	<b>Vessem,</b>	Café 'De Gouden Leeuw'
3 oktober	Weert	<b>Weert,</b>	'Weerterbergen', via A2 afslag Weert-noord /Stramproy
17 oktober	Goorroute	<b>Veldhoven,</b>	R.K. Kerk, Dorpsstraat

**Voor meer informatie:** Jos  
Truus

☎ 0495-535848  
☎ 040-2110413



## WINTERWANDELING 17 MAART IN LEENDE

### PIET ROYAKKERS

Bij het opstaan mocht ik meteen constateren dat het goed wandelweer zou worden en ik besloot direct om met de auto naar Leende te rijden en daar deel te nemen aan de laatste tocht van de

OLAT-Winterserie. Bij aankomst merkte ik dat het erg druk was, gelukkig kon ik m'n auto parkeren bij kennissen. In 'Du Commerce' schreef ik in voor de 20 km. In en om Leende is het

## Wandelvaria

een prachtig gebied en het dorp Leende is een van de best bewaarde Brabantse dorpen. Het accent ligt vooral op wonen en recreatie. Het gehucht Strijp

heeft eveneens grote culturele waarde met mooie boerderijen en zijn Sint-Janskapel dat als een openluchtmuseum mag worden beschouwd. Westelijk van het dorp ligt de boswachterij Leenderbos in beheer van SBB. Vroeger bestond dit gebied uit onafzienbare heidevelden, met stuifzandruggen en vennen. Eiken wallen omgaven landbouwgebieden, die ook wel kempes genoemd werden. Vanaf de 19<sup>e</sup> eeuw zijn grote delen van de heide ontgonnen en omgevormd tot grove dennenbossen of landbouwgrond. De boswachterij bestaat nu uit 1000 ha naaldbos, 500 ha heide en 300 ha akkers en grasland.

Bij de aangrenzende Achelse Kluis is in 1995 100 ha ingericht als natuurontwikkelingsgebied. In de overgebleven natuurgebieden vindt men nog veel heide, met mossen en grassen begroeid, evenals stuifzand en vennen. De heide wordt begraaasd door het kempische heideschaap en IJslandse pony's. Door de variatie in het landschap broeden hier ook veel vogelsoorten w.o. de buizerd, wespandief, nachtzwaluw, klapekster en diverse watervogels en steltlopers. De boswachterij is gedeeltelijk ingericht voor recreatie met veel wandel- en fietsroutes.

Bij de eerste verzorgingspost, op de parkeerplaats in het Leenderbos, ont-

moette ik bekenden uit Nuenen, Veldhoven en Riethoven. In café 'De Hospes' in Leenderstrijp was de grote rust. De tomatensoep met brood ging er goed in en na nog wat buurten en rusten ging ik weer op stap. Op de volgende verzorgingspost was ook soep die overheerlijk smaakte.

Tegen drie uur kwam ik weer terug bij 'Du Commerce'. Na me te hebben afgemeld, reed ik zeer voldaan, over deze prachtige wandeltocht, door eveneens een natuurrijk gebied terug naar huis. Teuntje de hond liet me ook nog enkele rondjes maken in Nuenen.

## **NATIONALE RODE KRUIS BLOESEMTOCHT 15 APRIL TE GELDERMALSEN**

### **PIET ROYAKKERS**

De weersvoorspellingen voor deze dag waren niet gunstig, vooral in de voormiddag zou het op veel plaatsen regenen. Deze voorspelling kwam uit en het was dan ook druilerig en miezerig weer. Tegen de middag hield de regen op en het werd nog mooi wandelweer met in de namiddag nog een beetje zon. Omdat ik met m'n seniorenpas van de NS vrij-reizen had, ging ik met de trein. Ik moest in Den Bosch overstappen, maar was mooi op tijd in Geldermalsen. Vlak bij het station, in de veilinghal, schreef ik in op de 25 km.

De tocht voerde ons langs de mooiste plekken in de Betuwe. Op een dijk had men een prachtig uitzicht op de karakteristieke dorpjes, met hun kerktorens en molens omgeven door weilanden. Ook de kleine huisjes bij de dijk waren prachtig om te zien. We liepen richting het landgoed Mariënwaerd. Er hangt hier een bijzondere sfeer door de reusachtige bomen, grienden, een eendenkooi, hoogstam boomgaarden en zeker niet te vergeten de Linge. Door de eeuwen heen werd het gebied afwisselend overweldigd door water of vijandige

troepen. Het landgoed, dat bijna 900 ha groot is, bestaat uit bossen, grienden, lanen en waterpartijen. In 1790 kocht Otto Graaf van Bijlandt het landgoed Mariënwaerd, nu verheven tot hoge heerlijkheid. De fraai gerestaureerde boerderijen en Hoge Sluis, de Neiest en de Ganzenheuvel werden aan de heerlijkheid toegevoegd. Na de koop begon van Bijlandt, die grote belangen had in de West-Indische Compagnie, met de bouw van huis Mariënwaerd. De woonverdieping van het huis is hoog gelegen, dit met het oog op mogelijke overstromingen. De bouw van het huis moest worden gestopt omdat de aandelen die van Bijlandt in de W-Indische Compagnie had, sterk in waarde daalden. Dit is de oorzaak dat de tweede verdieping nooit werd gerealiseerd. Momenteel woont en exploiteert de familie Verschuer het landgoed. Er is een melkveehouderij, er wordt aan akkerbouw gedaan en er is een fruitteeltbedrijf. De producten die het landgoed opbrengt, worden in een speciale winkel verkocht.

Ook Leerdam ligt aan de Linge, hier vindt men de K.N. Glasfabrieken - Royal Leerdam Cristal -. In het schitterende glasmuseum aan de Linge kan men op afspraak aan een rondleiding meedoen.

Het allermooiste van deze tocht zijn zeker de bloeiende boomgaarden. Dit jaar stonden ze echter niet zo spontaan in bloei als andere jaren, maar zeker nog het bewonderen waard. Op diverse plaatsen waren door de Koninklijke Landmacht pontonbruggen gelegd en overal langs de route speelden muziekgezelschappen. Dit alles zorgde ervoor dat er een geweldige sfeer hing, bovendien was er onderweg voldoende gelegenheid om van een hapje of drankje te genieten.

Ik was omstreeks halfzes weer aan de finish en kon ik, na me te hebben afgemeld en een fraaie wandelmedaille van het Rode Kruis in ontvangst te hebben genomen, weer huiswaarts keren. In Eindhoven op het station werd ik opgewacht door mijn vrouw en samen keerden we terug naar Nuenen.

## **WIJZIGING STARTLOCATIE WINTERSERIETOCHT 17 DEC. GERWEN**

Wij vragen uw speciale aandacht voor de wijziging van startlocatie op 17 december aanstaande. Gepland was 'Stad van Gerwen' te Nuenen-Gerwen. Deze locatie is afgelopen voorjaar gesloten, zodat we moesten uitzien naar een nieuwe accommodatie in de buurt. Gelukkig hebben wij die ook gevonden in de gemeente Nuenen en wel: 'De Boschhoeve', Oude Landen 1 te Nuenen. Dit is de Parallelweg van de Smits van Oyenlaan vlak bij de snelweg. Zegt het voort!!!!



### ***Keukenhofwandeltocht***

Op zaterdag 6 mei 2000 organiseerde DJO de jaarlijkse Keukenhofwandeltocht. Voor veel mensen is het nog steeds niet bekend, dat je voor slechts f 5,- aan deze tocht

kan deelnemen, waarbij een bezoek aan de Keukenhof is inbegrepen. Zo waren er wandelaars, die voor de eerste keer meededen en dachten dat je om de Keukenhof heen zou lopen. Tegen-

woordig kost een individueel toegangs-  
bewijs voor de Keukenhof f 19,-. Een  
verschil van maar liefst f 14,-. Deelnem-  
ers aan het 30 km parkoers betaalden  
één gulden extra vanwege toegang tot  
het Amsterdams Waterleidingduinge-  
bied.

Voor ons was het dit jaar het 16<sup>e</sup> ach-  
tereenvolgende jaar, dat we aan deze  
tocht deelnamen. De laatste jaren is het  
parkoers ongewijzigd gebleven, zodat  
we de parkoersbeschrijving vrijwel niet  
nodig hadden. Omdat ik het Amster-  
dams Waterleidingduingegebied zo mooi  
vind, maak ik hier een extra grote lus  
door dit gebied. Coos wil liever alle  
bloemen van de Keukenhof aanschou-  
wen en loopt daarom het officiële par-  
koers. Als ik het Amsterdams Waterlei-  
dingduingegebied (alleen) betreed, kom ik  
eerst door Sasbergen. Ik verzeil daarop  
midden in een kudde schapen. Zij  
blaatten er flink op los. Ze vonden dat  
zij voorrang hadden. Langs zweef-  
vliegveld Langeveld bereikte ik Kop  
van het Grote Vlak. Daarna kruiste ik  
het enige jaren geleden gedeeltelijk  
gedempte Van Limburg Stierumkanaal.  
Even verliet ik het Amsterdams Wa-  
terleidingduingegebied aan de westkant  
en liep nu door de Luchter Zeeduinen  
behorend tot boswachterij Noordwij-  
kerhout. Even later kwam ik uit bij het  
niet gedempte deel van het Van  
Limburg Stierumkanaal.

Na een dam met een sluizencomplexje  
zag ik midden op de weg een vos staan.

Ik wist niet direct of ik bang moest  
worden. Vlak daarop kwam een  
bestelauto aangereden. De auto reed  
vlak langs de vos, die echter haast  
onbeweeglijk bleef staan. De auto  
stopte en een man voerde wat  
werkzaamheden bij de sluis uit. Toen ik  
verder liep, deed de vos een paar  
stappen opzij en keek mij na toen ik  
verder loop. Even verderop had ik mijn  
eerste rust op het deksel van een grote  
waterput en at en dronk wat. In de verte  
zag ik de vos verder lopen. Ik liep  
verder langs talrijke kanaaltjes die dit  
gebied rijk is. Daarbij doorkruiste ik  
respectievelijk het Witteveld,  
Ruigeveld, Zwartevelde, Middenveld,  
Groot Sprenkelveld, Pietjes  
Zwartevelde en het Vinkenvelde.  
Daarbij voerde het smalle pad  
éénmaal tussen hoog riet door.  
Ik voelde wat aan mijn kuit-  
been, maar realiseerde me te  
laat, dat tussen het laag  
rietparkoers brandnetels  
groeiden. Ook éénmaal kruiste  
ik een kanaaltje over een  
relatief smalle ijzerenbrug met een  
breedte van een kleine meter. De  
officiële grote rust was in 'De Oase' te  
Vogelzang. Omdat ik inmiddels ook  
al een tweede rust had gehad besloot ik  
deze officiële rust over te slaan.  
Meestal is het hier op zonnige dagen,  
zoals deze dag, vrij druk. Nu waren er  
echter meer wandelaars op het par-  
koers. Bij het plaatsje De Zilk verliet ik

het Amsterdams Waterleidingduinge-  
bied en even verderop sloeg ik opnieuw  
van het officiële parkoers af om een  
supermarkt te bezoeken. Even verderop  
kwam ik langs de RK kerk van De Zilk,  
het Heilig Hart van de Bollenstreek. In  
de kerk zag ik onder andere 13 schilde-  
rijen hangen van de kruisgang, o.a. het  
schilderij waarbij Veronica Jezus de  
zweetdoek aanreikt. Verder zette ik nog  
twee kaarsje in een daarvoor aanwezige  
kapel. Even verderop liep ik langs  
plantenzaak Bakker, die dit jaar eens  
niet is afgebrand. Langs de Leidse  
Trekvaart bereikte ik weer station Lisse  
en 1½ km verderop de Keukenhof. Het  
was inmiddels kwart over drie. Na ruim



een uur begaf ik me naar de afgespro-  
ken plek om Coos (weer) te ontmoeten.  
Daarna genoten we samen nog enige  
tijd van de talkrijke bloemen. Na afloop  
van de tocht kochten we bij een stalletje  
nog een fraaie bloemen-slinger en re-  
den moe maar voldaan naar huis.

## Coos & Henri



### Uit het dagboek van Ad Verbakel met Sjef Koolen op weg naar Santiago de Compostela



#### *Pelgrimage van Ad Verbakel en Sjef Koolen naar Santiago de Compostela*

Op zondag 2 april zijn Ad Verbakel en Sjef Koolen, ieder uit zijn eigen woonplaats, voor een pelgrimage naar Santiago de Compostela vertrokken, een voettocht van 2600-2800 km. Dit is een beknopt verslag van de pelgrimstocht met hier en daar een foto. Deze tekst lees ik op de internetsite van Jeannette en Vincent. Als ik het geheel zo zou weergeven zoals daar beschreven zou ik in ruimtenood komen en daarom hebben Jeannette, Toon en Peter voorgesteld het verhaal hier en daar wat in te korten en er meer een weekoverzicht van te maken. Ik zal m'n best doen en proberen het verhaal over deze tocht geen geweld aan te doen.



## De eerste schreden.

Ad vertrok op 2 april vanuit zijn dorp Keldonk, hierbij uitgezwaaid door familie, vrienden en bekenden. Even tevoren gaf hij nog een interview aan het Keldonks Journaal. Na enkele uren wandelen neemt Ad even een pauze vlak voor de Oirschotse Hei. Vanaf daar is het nog slechts een paar kilometers naar de Jacobushoeve in



Vessem, punt van samenkomst met Sjef Koolen. Sjef is al present als Ad aanklopt bij huize Kafarnaüm waar broeder Fons woont. Broeder Fons is ook de gastheer op de, bij Pelgrims welbekende Jacobushoeve. De broeder maakt een heerlijk diner klaar voor de twee gasten, die daarna om half elf gaan rusten.

## De eerste week

Na, een min of meer, plechtige ceremonie



nie op de Jacobushoeve wordt de twee pelgrims uitgeleide gedaan door een aantal van 20 vrijwilligers (die de hoeve restaureren) en broeder Fons. Ook Sjaan - de vrouw van Ad -, Jeannette en Vincent - dochter en schoonzoon van Ad -, komen nog even binnen om met een vlaai, ter eren van Vincents verjaardag, afscheid te nemen. Ad en Sjef zijn op weg en volgen het



Pelgrimspad richting Valkenswaard. De pelgrimsstaf van Sjef maakt indruk en onderweg wordt dan ook gevraagd of de tocht naar Compostela gaat. De eerste overnachting is in Valkenswaard bij Doortje, die soep en pannenkoeken klaar maakt. Waar broeder Fons al niet aan denkt!

De volgende morgen gaan de pelgrims via de GR 562 richting Lenaken. Proviant wordt ingeslagen bij het eerste winkeltje over de grens: De Achelse Kluis. Naast de nodige etenswaar ontvangen ze ook een stempeltje in het pelgrimsboekje. 's Middags om 2 uur stoppen met een wandeling vinden de twee pelgrims wel een beetje vroeg en daarom zetten ze er de kuierlatten in.

Tegen het donker besluiten ze toch maar bij een boerderij aan te kloppen en de eerste pelgrimsovernachting wordt realiteit.

Na een nacht met veel wind vertrekken Ad en Sjef iets aan de late kant. Het regent gestaag. In Opitten is de regen voorbij en ze slaan brood in bij de bakker. De koffie laat zich in het dorpje goed smaken. De rugzak weegt al niet meer zo zwaar en Sjef krijgt steeds meer het idee onderweg te zijn. Hoe kan het ook anders, de eerste dagen gingen richting zijn woonplaats Nederweert-Eind.

In de namiddag komen de eerste heuveltjes in zicht. Op een camping bij Maasmechelen wordt overnacht in het meegebrachte tentje en zoals gebruikelijk begint de avondrust van een kampeerder met een 'Leffe'. Toch zijn deze pelgrims ook echte Hollanders want in het boekje worden de eerste kosten genoteerd: BEF 440.-

Het werd een koude nacht en 's morgens moeten de tentjes eerst ontdooien voordat ze die kunnen inpakken. Net of die rugzak weer zwaarder is geworden. De route maakt vandaag indruk. Lenaken wordt gepasseerd en in de buurt van Heukelom wordt onderdak gezocht. Dat valt echter niet mee: een klooster houdt de deur gesloten en een boer ziet het in eerste instantie ook niet zo zitten, maar uiteindelijk mogen ze toch blijven. Het 'klijkt' nog ook, de boer zorgt voor een kan koffie en een pot honing en 's morgens krijgen ze zelfs chocoladekoeken bij de koffie.

Vandaag niet veel dorpjes op de route, maar als er dorpjes zijn dan staan er enkele monumentale boerderijen. De eerste echte heuvels worden genomen en de taal van de bewoners wordt stilaan Frans. Ad vindt een telefooncel en belt even naar huis. De omgeving is saai en de wegen verhard. Tegen vieren beginnen ze uit te zien naar een slaapgelegenheid. Het lukt niet zo best in het Frans en als een man hen de weg naar een hotel wijst, besluiten ze deze raad

maar op te volgen. Voor het slapengaan eerst nog even wasdag.

Het hotel ligt even buiten de route. Als ze weer op weg zijn is er niet veel verandering gekomen in de omgeving. In Puy aan de Maas wordt gerust en dan gaat het verder naar Modave, want daar schijnt een refuge te zijn, dus niet! Een vriendelijke man ontfermt zich over de twee, als ze hem hebben verteld dat ze pelgrims zijn op weg naar Santiago de Compostela.

Het is inmiddels zondag 9 april als de pelgrims weer op weg gaan. Het plan voor vandaag is Ciney halen. De wandelomgeving is glooiend en schilderachtig. In elk dorpje staat wel een kasteel of monumentale boerderij.

Vroeg in middag pauzeren ze even in een dorpscafé. Het is er druk met prattende en kaartende mannen, de waardin telt omstreeks de tachtig jaar. De mannen keuren de rugzakken en komen tot de conclusie voorlopig maar niet op trektocht te gaan. Als ze met hulp van hun Franse woordenboekje hebben geïnformeerd naar de mogelijkheid om te eten, blijkt dat pas morgenvroeg mogelijk te zijn. In Ciney is die mogelijkheid echter wel. Na een paar koppen koffie is het Bon Midi en verder gaat het. Toch nog even terug om de vergeten stok op te halen.

Sjef heeft de stok een tijdje niet nodig gehad, maar Ad vond het wel iets hebben, dus liep hij er zolang mee. Of het goeie weer, of de honger hem parten hebben gespeeld, blijft een vraag, maar Sjef wil plotseling zijn stok weer terug. Hij heeft voor zichzelf besloten het 'kleinood' persoonlijk naar Santiago te brengen. Ook Ad is iets diepers gewaargeworden en besluit om zijn baard te laten staan.

In Ciney worden de twee pelgrims vriendelijk bejegend door de bevolking, geld pinnen is wel even moeilijk. Terwijl Ad een bank zoekt, wordt Sjef ingehaald door iemand die informeert waar de reis naar toe gaat. Het blijkt een Nederlander te zijn. Hij woont hier

met zijn vrouw en ze zijn in 1994 voor drie maanden naar Santiago geweest. Het echtpaar vertelt hun dat er om half zeven een avondmis is. Ze besluiten daar naar toe te gaan. De Mis is in het Frans en na afloop krijgen ze een stempel van de pastoor. Als ze weer buiten komen, komt daar juist een echtpaar

## Een nieuwe week

Op maandagmorgen wordt afscheid genomen van het echtpaar en onze pelgrims gaan weer op weg om nieuwe ervaringen op te doen. De wegen worden steiler in een verder glooiend landschap. Ze trekken richting Bouillon, lopen af en toe een stukje fout en verder is er helemaal niets te beleven in dit dun bevolkte gebied. In Revange is de refuge gesloten, maar een boer brengt uitkomst.

Vanmorgen zijn ze gewekt door koeien en zijn al vroeg op pad gegaan. Ze denken vandaag Bouillon te halen, maar dat valt tegen. Via het asfalt is het 40 km, maar de route, die Ad en Sjef volgen, is mooier en langer. Het landschap is schitterend en de paden gaan over pittige klimmetjes. Wederom zien ze dorpen met grote boerderijen, de grond hier is vruchtbaar. In een dorpje kunnen ze inkopen doen en een verlaat ontbijt gaat er goed in. Na een trappist in een klein dorpscafeetje wordt hun Frans ook steeds beter! Vroeg in de avond komen de twee aan in Monceau waar een refuge hen onderdak biedt. Het voornemen om steeds een GR te volgen is niet haalbaar, vandaag volgden ze een regiopad geel/blauw: een soort Graaf van Hornepad. Die morgen een goed ontbijt, want de refuge beheerder is tevens jachttopziener.

Ze wandelen door Bouillon en gaan vandaag ergens de Franse grens over. Na Bouillon gaat het even grandioos fout, een lift wordt bittere noodzaak. Ze hebben echter ook geluk want de chauffeur die stopt is Hollander. Na 10 km en op het goede spoor zet hij hen af.

Dan maar weer eens naar Holland gebied; goed nieuws: Jeannette en Vincent komen over om een paar dagen met hen op te lopen. Na wat zoeken treffen ze die avond weer een gastvrije boer, bij wie ze hun tentje mogen plaatsen, maar niet voordat ze hun pelgrimschelp hebben getoond. Ad heeft die dag geluk, in een plaatselijk cafeetje krijgt hij van de eigenaar een prachtige stok. Beiden zijn nu compleet! Op advies werd vandaag een mooi deel van de GR 14 bewandeld.

langs dat een dag voor Ad en Sjef vanuit de Jacobushoeve in Vessem naar Compostela is vertrokken. Bij de vrouw ontbreekt de fut om verder te gaan. Na overleg met de pastoor is een slaapplek voor het stel vlug geregeld. De vrouw van het logeeraadres komt al kijken waar ze blijven. Ze krijgen een

Van de boer krijgen ze die morgen koffie, maar ook 6 francs voor een kaarsje in Compostela en een kaartje, dus zeker geen pils! Onderweg op de route van de GR 14 verbazen de twee pelgrims zich over de schoonheid van de omgeving en de dorpjes op zo'n betrekkelijk korte afstand van Nederland.

Jeannette en Vincent zullen vandaag arriveren. Ze zijn benieuwd hoe de ontmoeting zal zijn. Ze besluiten met Jeannette en Vincent om die avond een hotelletje op te zoeken, er is geen refuge en het weer is bar slecht. Na het douchen en de was, hangt de kamer helemaal vol. Daar kan de tent echter ook nog wel bij om te drogen. Er wordt bijgepraat over thuis en dan naar bed, want de volgende dag gaat het weer verder.

Na het ontbijt en wat inkopen gaan ze met z'n vieren op pad. Het weer noodzaakt hen regenkleding aan te trekken en dat is niet voor niets, want het blijft de hele dag regenen. In een dorpje, op het kerkplein, bakt Jeannette pannenkoeken: Sjef zegt eerlijk dat hij zulke keukenkunstjes in de openlucht nog nooit eerder heeft meegemaakt. Het wandeldomein is wat minder heuvelachtig en er staan diverse oorlogsbunkers. Als Jeannette vroeg in de avond met een boer heeft gepraat, rijdt deze zijn tractor uit de schuur en ze mogen daar de tentjes plaatsen. Het avondeten,



dat door Jeannette en Vincent wordt klaargemaakt, smaakt prima. Sjef is weer onder de indruk van de kookwijze van het jonge stel. Na het opruimen brengen ze nog even een bezoek aan het dorp en met de tent in de schuur

uitnodiging voor het avondeten. Een merkwaardige ervaring op deze zondagavond aan het eind van onze eerste wandelweek en ze laten die nacht de gebeurtenissen nogmaals aan zich voorbij komen.

merken ze ook niet dat het de hele nacht door blijft regenen.

Na vriendelijk naar de boer te hebben gezwaaid gaan ze weer op weg. Het is droog. De omgeving gaat langzamerhand over van veeteeltgebied naar landbouwgrond, het landschap glooiend. Halverwege de middag komen ze in een dorpje waar ze boodschappen kunnen inslaan. Ondanks het mooie zonnige weer, staat er de hele dag een stevige wind, die ze op kop hebben. Als ze rond vijf uur in een dorp komen, weten Jeannette en Vincent wederom een goed onderdak te vinden. Het is een schoolgebouw. Een lokaal wordt speciaal voor hen verwarmd. Later op de avond komt de onderwijzer nog even informeren of ze nog iets te kort komen. Nee dus! Vanmorgen zijn ze gestart in Aravil en deze nacht brengen ze door in Lava Tourbe, echter niet na het drinken van een borreltje.

Het is weer zondag en de tweede week



pelgrimeren loopt op haar einde. Onderweg kunnen ze bij een bakker vers brood krijgen en Sjef is naarstig op zoek naar een kerkdeur die open is. Na vertwijfeling zegt hij het op te geven, maar bij de volgende probeert hij het weer. Ze zien onderweg veel wild zoals reeën en patrijzen, maar ook een nachtegaal. Sjef herkent alle vogelgeluiden. Voor het gezelschap wordt het een rustige wandeldag.

Ook het gezelschap van Jeanette en Vincent zit er na vandaag weer op. Hun bezoek is de beide pelgrims goed bevallen. In Courtisols besluiten ze onderdak te zoeken voor die nacht, dat valt echter niet mee. De Gendarmerie bemiddelt ten slotte en ze kunnen terecht in een schuur. Vandaag hebben ze

slechts 27 km afgelegd. De streek werd afgelopen winter sterk getroffen door de storm, dat duidelijk zijn sporen heeft

nagelaten aan de huizen en de bomen. Al bij al, een triest gezicht. Maandagmorgen, aan het begin van de derde week, nemen Jeannette en

Vincent afscheid en vertrekken Ad en Sjef vanuit Courtisol op weg voor weer een nieuwe week....Wat zal deze hen brengen?

Zover het eerste deel van de pelgrimstocht van Ad Verbakel en Sjef Koolen. Volgende maand geven wij u een nieuwe impressie. Wij wensen Ad en Sjef intussen goede reis.

Als u niet kunt wachten op dat vervolg, dan mag u op de homepage van Jeannette en Vincent de belevenissen van Ad en Sjef volgen in dagboekstijl. Het internet adres is <http://home.iae.nl/users/vvb/>

## ACHTDAAGSE WANDELREIS NAAR DE EIFEL,

Door Peter van de Ven

**29 april-6 mei 2000:** Volgens afspraak troffen we elkaar om plm. tien uur op de stationsrestaurant in Weert, met deelnemers uit Noord- en Zuid-Holland, Noord-Brabant, Gelderland en uiteraard Limburg.

Ongeveer drie uur later kwamen we aan in Pelm. Na een kopje koffie of iets kouder vertrokken we voor een traject van plm. zestien kilometer naar Daun.

De plaats had niet zo gek veel te bieden. Boven op een heuvel stond een burcht, maar plaatsen met zo'n gebouw of een ruïne daarvan zijn er dertien in een dozijn. Ook is er hier een vrij groot complex waar de Gerolsteiner Spruedel gebouwen wordt, maar U drinkt natuurlijk S.. (uit België). We liepen vandaag en de komende dagen de Vulkanweg (exacte afstand is mij niet bekend) en dit is weer een onderdeel van de Maas-Rheinweg. De eerste acht kilometer waren niet zo inspirerend:

niet zo veel klimmen en dalen, en dat overwegend over verharde wegen. De markering was niet zo duidelijk: de wortel uit dertien, en binnen 800 meter stonden we al met tien personen te twijfelen welke richting we op moesten. Halverwege stond er een kruis boven op een heuvel, we dachten dat we toen al vrij hoog zaten, maar toen kwam de Ernstberg van 699 meter, en die was nog eens 100 meter hoger. Op de top bleizen we uit van de klim en aten de meegenomen boterhammen op. Het was die dag overwegend bewolkt en niet zo warm, maar we hadden rode koppen, waardoor we de eerste tien minuten nog niet afkoelden.

De hierna volgende berg, de Asseberg, werd slechts voor een gedeelte beklimmen, en dat was maar goed ook, want die was ook meer dan 600 meter hoog. Bij de Ernstberg troffen we ook nog enkele dolinen aan. Dit zijn

aardgaten, die vanonder af ingestort zijn, waardoor er een put van tientallen meters ontstaat. Hier stonden uiteraard hekken omheen.

Het laatste gedeelte ging over militair terrein. Hier liep een graspad naar beneden, en we zagen in de verte grote zendmasten staan. Het tweede gedeelte was overwegend bebost. Bij een van de bomen had wel een heel nette "meneer" uit onze groep zijn kleine boodschap gedaan, want het kwartje lag niet ver van de boom!

In Daun, het eindpunt, namen we onze eerste caférust. Dit was noodgedwongen, omdat er onderweg niets te krijgen was. Toen we even later op zoek gingen naar de verderop gelegen jeugdherberg, konden enkelen van ons met het busje van Theo Tromp mee naar boven, (de echte 'bergbeklimmers' gingen natuurlijk te voet). Redelijk op tijd zaten we aan de avondmaaltijd.

### 30 april: De route "kleiner dan" vijftien.

Om bij onze bedevaartganger naar Rome te blijven, vandaag startten een aantal van ons in de buurt van het plaatsje Rom, anderen waren al in Neroth uitgestapt. Ons groepje beklom al gauw de beboste Roedelkaul van 569 meter. Boven op de top was speciaal een kruis voor de wandelaars opgericht. Niet omdat er daar iemand verongelukt was, maar om eens even stil te staan bij al de mooie dingen die ons in de natuur voorgeschoteld worden. We liepen nu over bredere paden over de kam van enkele heuvels, dus we hoefden ons niet erg in te spannen. Op een gegeven moment zagen we enkele herten, maar al gauw was de illusie dat we die in de natuur aantreffen voorbij: ze stonden op een omheind terrein. Na enkele minuten kwamen ze nieuwsgierig dichterbij. Ik overwoog om ze een stukje van mijn lunchpakket aan te bieden en iemand anders wilde een foto gaan maken, maar helaas hielden we geen rekening met enkele 'achteropkomers' die zo

luid stampten, dat ze zich in enkele seconden tientallen meters uit de voeten maakten.

Bij Muerlenbach staken we de rivier de Kyll over. Hiernaar was ook ons eindpunt, Kyllburg vernoemd. Hier namen we een caférust. Bij het verlaten van het dorpje maakte de Bertradaburg indruk op ons. In dit kasteel had volgens de overlevering de moeder van Karel de Grote gewoond. We liepen nu geruime tijd over een "Hangweg", vrij vertaald een weg die zonder al teveel klimmen de helling volgt. Op een gegeven moment zaten we verkeerd: Jan volgt Frans, Trudy volgt Jan, en ik volgde Trudy. Frans vraagt waar we voor het laatst het dichte driehoekje met de vier (de derde markering inmiddels in twee dagen) gezien hebben, en dat was dus al minuten geleden. Zonder al teveel hachelijke avonturen daalden we van de helling af en kwamen in Densborn uit (IK nam het voortouw!). Hier besloten we de trein naar Kyllburg te nemen.

Drieëneenhalve kilometer na Densborn was het treinstation Zendscheid en hier stapten Ad van Asten en Hans Hoek in. Zij waren, net voordat wij verdwaalden, naar een monument in het bos wezen kijken en hadden daarna wel de markering gevonden. Per saldo hebben we dus waarschijnlijk iets minder dan zij gelopen.

In Kyllburg waanden we ons even in de Ardennen, want daar zat in het postcafé een belgische uitbater, waardoor we ons de Grimbergen goed lieten smaken.

Arie van Veen en Hennie van Roonwijk hadden alles gelopen, maar ook zij waren wel een keer verdwaald. En tot slot complimenten voor Fien de Vries. Zij had 22 kilometer gelopen en was een beetje uitgeteld. Het laatste stukje was met klimmen en dalen toch ook weer iets om U tegen te zeggen, maar na een ijssorbet en een pilsje was zij (net zoals wij het uur daarvoor al) boven Jan.



## 1 mei: De route Ulmen-Cochem, weer over "kleiner dan" 15.

Dit was dus de Dag van de Arbeid, die bij ons niet, maar in veel andere landen wel gevierd wordt.

's-Morgens startten we in Ulmen, waar Theo tevens een huis gehuurd had, voor een twintig kilometer lange wandeltocht naar Cochem. Het startlokaal was in Peter's Bistro, en hier hebben we met



zijn drieën de eerste mei echt gevierd, want pas om halftwaalf verliet ik het lokaal van mijn naamgenoot.

Geen ramp, want de afspraak was dat we om zes uur bij het station van Cochem zouden zijn. Aan de overkant van de weg dacht ik de eerste maar te ontwaren.

Maren zijn meren die ontstaan zijn door dichtgeslibde vulkaankraters, die later volgelopen zijn met regenwater. Ook in Daun waren we al naar een café "Zu den Maaren" geweest. Deze plas water

was echter een ven, en had niets met een vulkaankrater te maken.

In Ulmen nog even verkeerd gelopen, maar bij het Antoniuskruis pikte ik de route weer op. Over een helling daalde ik langzaam af naar het riviertje de Enderbach en dit zouden we tot Cochem blijven volgen, door een be-

boste omgeving. Na het oversteken van een verkeersweg werd het erg druk met dagjesmensen, deze waren allemaal onderweg naar het klooster Maria Martental. Hier waren Ad van Asten en Frans Staal al twee uur voor mij naar toe geweest. Overigens was er een sportieve

competitie tussen deze twee zestigplussers. Bij het klimmen won Ad het altijd van Frans, maar als het enige tijd vlak was, dan wilde Frans op zijn beurt weer op Ad vooruitlopen!

Vier kilometer verderop kwamen we terecht bij de Browsersmuehle. Hier was het heel gezellig met een barbecue. Arie, Hennie en Jan, die vandaag meer dan dertig kilometer liepen, haalden me daar in. Toen zij weggingen, maakte ik ook aanstalten om aan de laatste acht kilometer te beginnen, maar toen kwam

Hans aanzetten. Hij had bij Peter ook vrij lang feest gevierd. Een tafeltje naast ons zat een groepje te genieten van een flesje Gieschke. Flesje?, Er zat maar liefst drie liter in!

Hans had in Ulmen al gezegd dat hij coute que coute zo'n fles wou kopen. Een normaal mens zou dan in Cochem een slijterij opzoeken. Maar Hans liep dus het laatste stuk met een VOLLE fles van dit bocht over de schouder op de toer van "Hei ho, hei ho, wij gaan naar huis weer toe". Ik droeg slechts de Zettels (bierviltjes)!

Het was niet omdat Hans moe was,



maar in Winnenburg, twee kilometer voor Cochem station, namen we de bus, om de afspraak met Theo na te komen, dat we hier om zes uur afgehaald konden worden. Uiteindelijk reden we met de rest van de groep, die volgens de route niet vlak bij het station maar 1000 meter daarvandaan finishte, iets later dan oorspronkelijk gepland terug naar Ulmen.

## Dinsdag 2 mei: Nachtsheim-Boos-Ulmen, 24 kilometer

De start was niet precies in Nachtsheim, maar op de weg naar... Bij de eerste de beste afslag stond Toon van Wordragen als een veldheer ons het onverharde pad in te loodsen. Ja, iedereen wil op een gegeven moment wel te kennen geven dat hij/zij kaart kan lezen!

We liepen over een heuvel langzaam naar beneden, met veel wijde blik. In de verte konden we o.a. het gele tapijt van koolzaadvelden zien liggen. Na vier kilometer was er in Boos geen mogelijkheid voor rust. Bose tongen beweren dat, dat de schuld is van de groep die voor ons gestart was en die de naar buiten komende uitbater van het café volkomen negerden.

Toen zag men in ons ook geen brood meer!

Drie kilometer buiten Boos haalden we deze groep in. We liepen toen weer in het bos en even later volgde een mooi stuk langs een smal beekje met pink-

sterbloemen en struiken vol witte bloesem.

In Mannebach konden we bij een VROUW koffie bestellen. Daar waren ook mountainbikers die ons een "omlooproute" aanbevolen via de Heilbachsee (niet te verwarren met het plaatsje Heimbach, waar vroeger een wandeltocht van de LWB werd georganiseerd). Via de routes 35 en 34 kwamen we bij dit stuwmeertje aan, en daar lag ook een Gran Doradocomplex, waar vele Nederlanders tot rust komen, na het jachtige arbeidsleven in het thuisland.

Maar of dit hutje-op-mutje-zitten nu meer ontspannender is? Een kilometer verderop was het toch leuker zitten in het Brueckencafé, dat op de stuwdam (het dammetje) uitkeek.

Via een route 32, dat weer een riviervolgende, gingen we weer een stuk omhoog, om op de hoofdroute (wortel uit dertien) terug te komen. In een weiland

stonden nog een aantal Longhornkoeien, die je een beetje aan de bizon doen denken. Op de hoofdroute was er weer volop bos, en nu volgde een afdaling van plm. vijf kilometer. Twee kilometer voor het einde zagen we Ulmen in de verte al liggen + de Jungferweiher, het ven dat ik in eerste instantie als maar had betiteld. Nu we hier echt langsliepen, was vooral de flora in de buurt van het water indrukwekkend. Vanuit Peter's Bistro was het nog een kwartier lopen naar het huisje. Vandaag kookte Theo weer, maar Conny Nakken had nog een vriendelijk verzoek aan ons. De manschappen kwamen gelukkig niet in opstand of haalden de corveeljust erbij, en zo zaten daar in de vooravond een viertal mensen aardappels te schillen, waarbij er soms per ongeluk? gemorst werd, terwijl een even groot aantal die aardappels weer versneed tot dominoblokjes.

## Woensdag 3 mei: Ulmen-Manderscheid, 27 kilometer, over de "wortel uit dertien".

Waarschijnlijk mijn grootste dagafstand. In Ulmen gingen we eens een keer niet naar Peter, maar naar de Buergerstube op de markt. Daar was een reclametekst "Veronika, der Lenz ist da". Dit deed me een beetje denken aan het voetbaljargon: "Oma, we hebben je fiets teruggevonden". Maar als Lenz dan dialect voor lente blijkt te zijn, dan heeft dat er dus niets mee te maken.



Nu eindelijk eens een keer echt langs het Ulmener Maar. Dat dit een vulkaankrater is geweest, was te zien aan de ronde vorm. Zij had een doorsnee van plm. 250 meter. Even later waren we bij de kasteelruïne. Daar had men ook al een millenniumfeest gehad, want in 1000 was de burcht gebouwd. In de vorige eeuw was het een schapenmarkt geweest en de laatste restauratie was in 1968.

Buiten Ulmen moest er weer behoorlijk geklommen worden. Maar na de klim weer een afdaling en toen geruime tijd over een bosweg langs een beekje naar het plaatsje Oberwinkel. In dit dorp kon

je een kogel afschieten zonder iets te raken. Boven het plaatselijke kapelletje hing een schild: "Kleines Haus, grosses Glueck".

Na Oberwinkel de klim die de meeste zweetdruppeltjes van ons vergde en die ons uiteindelijk leidde naar de camping "Pia en Andress". Vlak bij deze camping lag het Pulvermaar, met een grotere omvang dan dat van Ulmen. De plezierbootjes die daar langs de kant lagen waren daar een bewijs van.

In Gillenfeld bij de pizzeria de tweede binnenrust. Opa vond het leuk dat wij hier aanlegden. Hij beweerde dat hij daar stamgast was, maar het sceptische gezicht van de uitbaatster deed ons vermoeden, dat hij een beetje overdreef!

Nu waren er vijftien kilometer afgelegd en kwamen we bij het Holzmaar, waar de markering zo slecht was, dat menig- een hier verkeerd liep. Dank zij de waarschuwingen van Chris en Hans



Hoek zijn "richtinggevoel" hebben we hier gelukkig weinig moeite mee gehad.

Onderweg zagen we nog een buizerd of sperwer in de lucht hangen, op zoek naar zijn prooi.

Vlak voor Manderscheid hadden we op



de Mosenberg nog een uitzichtspunt. Hier stond ooit nog een Romeinse villa, waar een zuil van getuigde. Vanaf het uitzichtpunt nog een lange afdaling en een iets kortere klim, en toen zagen we de ruïne van de Oberburg en verderop nog een ander kasteel. We waren blij dat we er voor gekozen hadden om niet omgekeerd te lopen (die mogelijkheid biedt Theo ook altijd), anders was het begin zeker geen sinecure geweest.

's-Avonds had Theo haantjes voor ons gebraden, maar hij is niet moeilijk, dus daar kon nog gemakkelijk een portie nasi bij. En wat dacht U van aardbeien met slagroom? Hij dacht natuurlijk: "Ik laat ze nu maar bunkeren, want wat zal morgen de jeugdhierberg in Traben-Trarbach bieden?..."

## Donderdag 4 mei: Van Cochem naar Alf over de Moeselroute.

In Cochem hadden we pech. We zouden namelijk de trein nemen naar Eller-Ediger, en tussen die plaatsen zouden we een vrij lange tunnel (tussen de 1500 en de 2500 meter) passeren. Precies toen wij aankwamen reed die trein weg en de volgende ging pas een uur later. In de buurt van het station was geen gelegenheid om iets te drinken. Alles concentreert zich in Cochem namelijk rond het kasteel en de oude brug over de Moesel, en dat ligt al gauw 1000 meter verderop.

In Eller-Ediger wilden we meteen de heuvel beklimmen, maar daar was geen pad naar boven. Zo liepen we onderlangs de 378 meter hoge Calmont. Dit is de steilste wijnberg van Europa. Voor het eerst zag ik ook de liftjes, die bij de wijnbouw gebruikt werden. Een hele vooruitgang ten opzichte van vroeger (10,15? jaar geleden) toen alles nog te voet gedaan moest worden. Door de tunnel waren we binnen de kortste



keren 20 kilometer van Cochem verwijderd, de weg maakt namelijk een hele grote lus, omdat zij de Moesel blijft volgen. Deze weg langs de Moesel volgden we nog zo'n drie kilometer, tot aan het plaatsje Bremm. Aan de overkant van de rivier zagen we de ruïne van een kerk, waarschijnlijk van een voormalig klooster, want er stonden geen huizen in de buurt.

In Bremm konden wij bij enige huizen zien, hoe vaak de Moesel tussen 1900 en 2000 buiten haar oevers getreden was. Er stonden de volgende data: 23/12/93, 31/12/25, 1920, 31/12/47 en 1/1/70. En al die keren kon je in de benedenetages zwemmen, want het ging dan steeds om drieëneenhalf a vijf meter!

Na enige navraag vonden we een aanlooproute naar de top van de heuvels, waar de rest van de

groep al in Cochem naar toe geklommen was. Een beetje spannende route, want het karrenspoor werd graspad en de brandnetels maakten de doorgang steeds smaller (speciaal voor korte broeken!), maar uiteindelijk bleek het toch te kloppen. Alhoewel we soms vijftig meter van elkaar vandaan liepen, zagen we allemaal de dode hazelworm (= een minislang). Het ree was alleen

maar aan de twee vorsten voorbehouden.

In eerste instantie was de Moeselroute niet zo inspirerend, want er zat weinig hoogteverschil in, en ze bleef verhard. Pas bij een militair terrein met zendmasten kregen we weer onverharde boswegen. We liepen een stukje over

de Solligrundweg, waar op het hoogste punt door middel van een uitzichttoren mogelijkheid was om de omgeving te zien.

De laatste anderhalve kilometer liepen we langs het wijnlandgoed van de heilige Barbara. Dit was de eerste dag dat we veel druivenplanten hebben gezien,

niet zo vreemd natuurlijk als je vlak bij de Moesel bent.

Om kwart over drie waren we als eersten in Alf, ook weer aan de Moesel. Van de officiële afstand, 24,5 kilometer, hadden wij er door ons treinavontuur? maar 14 gelopen.

### Vrijdag 5 mei: Bevrijdingsdag en de laatste echte wandeldag.

Wij werden met vier man afgezet in Ürzig-Oberdorf. Voor de koffie was er al een klim, want het pension waar dat geschonken werd, had een toegangstrap met twintig treden. Vandaag liepen we de hele dag de Moeselroute. We liepen parallel aan de autoweg "K62" tot we ergens rechts in het bos weer een berg gingen beklimmen. Dit was de



Burgberg van 354 meter en van hieruit hadden we een schitterend uitzicht op een stukje Moesel.

Toen weer terug naar de autoweg en 450 meter na een kruising gingen we rechts weer een onverhard pad op. We hadden weer veel wijde blik, en zo nu en dan ging het weer langs wijngaarden. We bleven ongeveer op dezelfde

hoogte lopen. Enkele planten die hier opvielen waren de gele brem en de berenklauw. In de lucht zagen we een paar keer roofvogels cirkelen, op zoek naar een prooi. Ook een paar herten zagen we nog net van achteren, maar in die uitgestrekte bossen zijn ze zo verdwenen. Beneden aan de Moesel zagen we de dorpjes Kinheim en Kroev liggen.

Het weer was vandaag uitstekend: 24 graden, en net als het weer iets te heet werd, liep je weer een bos binnen.

Vlak bij Koevenich namen we een pauze in het recreatiecomplex Mont Royal. Ook hier

weer veel Nederlanders, en er stonden er zelfs achter de tap. Tijdens onze lunch ging de GSM van Hans Hoek af. Theo Tromp was er vroeg bij. Hij zat al op het eindpunt Alf en wilde onze plannen weten. Ja, dat noem je dan vooruitgang! Vroeger kon Theo alleen maar vermoeden waar mensen uit onze

groep uithingen, en dan kwam alles ook op zijn pootjes terecht.

Onze plannen waren dus een zeer korte wandeling naar Koevenich, en vandaar uit zou de trein ons naar Bullay brengen. In Bullay weer een klein stukje lopen naar de Moesel, want daar was een voetveer, dat ons naar Alf zou brengen. Dat veer ging niet meteen, dus liepen we weer naar het dorp, om daar het tijdstip van vertrek af te wachten. We hadden onze kont, pardon, ons achterwerk nog niet gekeerd of weer ging de GSM. We waren vanaf de overkant gesignaleerd en omdat iedereen daar gearriveerd was, was het wenselijk dat wij ons zo snel mogelijk bij hen voegden. Het komische van deze hele situatie was dat wij al om vijf uur terug waren in de jeugdherberg van Traben-Trarbach. Theo had gisteren met de jeugdherbergmoeder nog iets geregeld om later dan zes uur te kunnen eten, voor het geval het wandelen uit zou lopen. Ach, op deze manier konden een aantal mensen nog het stadje verkennen, en wij kochten in de supermarkt nog wat snacks, om deze later op de avond met de hele groep te gaan verorberen.

### Zaterdag 6 mei: korte wandeling Traben-Trarbach - Bernkastel.

Tenminste, zo had Theo het op het programma gezet. Hij wilde echter om twaalf uur uit Bernkastel weggrijden, zodat ook de Noord-Hollanders in de groep niet zo laat thuis zouden komen. Trudy Taal en de moeder van Conny hadden mij op een idee gebracht: Zij waren gisteren op een neer gevaren naar Bernkastel. Mijn laatste vaart over de Moesel was al weer 24 jaar geleden, dus het werd wel weer eens tijd! In Traben-Trarbach was het bij de aanlegplaats nog erg rustig op de boot, maar aan de overkant stapten al tientallen mensen in. Wil Voorn en haar vriendin zochten het zonnedeck op, maar Jan, Hans en ik lieten alles vanaf de onderste etage op ons af komen. De vaart duurde twee uur en aan de schildjes aan de kant konden wij aflei-



den dat we ongeveer twintig kilometer gevaren hebben.

En zo voeren we langs de plaatsen Kroev en Kinheim, die we gisteren vanaf de bovenkant hadden zien liggen. Enkele kruizen vlak in de buurt van druivenvelden deden ons vermoeden dat hier waarschijnlijk wijnbouwers

tijdens werkzaamheden verongelukt waren.

Een blikvanger in de lucht in de buurt van Uetzig was een parasailer, zo'n figuur die minutenlang op de thermiek van de lucht kan blijven drijven. Wij hebben hem nog net niet kunnen zien landen, maar het veldje waar hij op neer moest komen was kleiner dan een kwart voetbalveld (25x25 meter). De enige obstakels waardoor de vaart langer kon duren waren de sluizen bij Zeltingen-Rachtig, maar we voeren daar zo binnen en de boot lag binnen vijf minuten zes meter hoger.

In Bernkastel loodste het welkomstcomité (de rest van de groep) ons naar de busjes. We reden op tijd aan. Er was een onderbreking: een cola-/plaspauze en om kwart voor vier waren we in Weert.

**Epiloog:** Hopelijk word ik nu niet te dramatisch, want ik wilde er toch even aandacht aan besteden, dat met deze reis een periode is afgesloten. Van 1989 t/m nu heeft Theo jaarlijks deze reizen georganiseerd en je keek er altijd naar uit (stond al in mijn kennismakingsinterview van januari 1999). Met Frans Staal en Hans Hoek was ik recordhouder. Frans en Hans hebben zowat alle reizen meegemaakt, en ik heb er misschien twee overgeslagen. En of je nu onderweg een kopje koffie of thee nam of het zwaardere werk (bier/trappist/wijn), iedereen genoot er op zijn eigen manier van, en daar gaat het toch om. Theo blijft actief op het gebied van wandelreizen, maar die gaan of een heel andere kant op (Beieren/Oostenrijk), of zij worden onder een andere vlag georganiseerd (weer een goede reisleader erbij voor Jago Travel in Wales).

Theo, bedankt voor alles wat je georganiseerd hebt en mocht je over een paar jaar denken "Toch maar weer die GR-AE, GR van de Ourthe, GR van de Ambleve, GR563 enz. voor de vijfde keer doen", wij komen!

## MARK VAN ROOSMALEN OP PELGRIMAGE NAAR ROME

### Van Bingen naar Heidelberg (138 km.)

138 Km? In vier dagen heb ik veel gerust. Dinsdagavond kwam ik in Bingen aan, vrijdagmorgen vertrok ik weer. Vrijdag en zaterdag gelopen en vandaag in een zonnig Worms weer een rustdag. Ik kan wel als een gek naar Rome lopen, maar dan heb ik onderweg niets gezien, en Worms is een geweldige stad.

Als je van Bergeijk naar Rome loopt over een afstand van ruim 2000 km., dan moet je zo'n 90 keer overnachten. Je blijft meestal een nacht, en 's avonds slaap je weer ergens anders.

Meestal weet ik 's morgens niet waar ik ben, laat staan dat ik het lichtknopje weet te vinden. Midden in de nacht je in een klooster weten te herinneren waar de w.c. is, lukt je niet tenzij je de route vooraf goed hebt ingeoefend en op een papertje naast je bed hebt uitgetekend.

Als het lichtlampje zich maximaal ver van mijn bed bevindt, slaap ik met zo'n mijnwerkerslamp op m'n hoofd. Het zal geen gezicht zijn, maar als ik midden in de nacht wakker word en ik voel dat ding op m'n kop, dan weet ik meteen dat ik niet als een gek de omgeving af



Mijnwerkerslamp: It's a long way to the W.C.!

moet tasten, op zoek naar een lichtknopje. Dat komt omdat ik dat niet gewend ben. De eerste dagen op een camping heb ik dat ook. U kent dat wel. Wat me, als ik zo terugkijk, ook sterk is opgevallen, is de gastvrijheid in kloosters en pastorieën. Het is niet vanzelfsprekend dat je binnenkomt. Er gaat wel degelijk een wikken en wegen aan vooraf, het inschatten van een risico. Je ziet de aarzeling, vooral als het ontvangen van onverwachte gasten geen dagelijkse bezigheid is.

Pastors nemen ruim de tijd, want die wonen alleen en moeten misschien nog weg die avond. Zit daar wel een

vremde in zijn huis. Ze bespreken dit ook eerlijk.

De tijd dat de pastoor weg is, bezichtig ik het dorp, of als de pastoor in één van de vier of vijf parochies die hij 'runt', een avondmis heeft, ga ik mee. Het is in een fractie van een seconde dat mijn lot bezegeld wordt. Tot nu toe met gunstig resultaat voor mij.

In Bornhofen merkte ik die strijd het sterkst.

Pas bij het ontbijt, een half uur voor ik wegging, brak de gastvrijheid door. Ze gingen de weg van twijfel naar gastvrij ontvangen, van controle en zekerheid naar broederschap. Zij hoefden daar maar een nachtje over te slapen.

Natuurlijk weet ik ook wel dat die gastvrijheid gekleurd wordt omdat ik maar even blijf. Maar het is juist om dat korte moment dat de zuiverheid zijn kans krijgt. Er zijn nog geen wederzijdse ergernissen en verwachtingen. Er zit nog geen smet op die gastvrijheid.

Het is net als met je eerste kus: die duurde ook maar even. Toch vergeet je hem nooit.

### Van Heidelberg naar Birtigheim-Bissingen

Op 25 maart vertrok ik voor een voettocht naar Rome. De weg ernaar toe loopt van Weert, Thorn, Doenrade, Mamelis (Vaals), Kornelimunster, Vossenack, Mariawald, Steinfeld, Altenahr, Maria Laach, Koblenz, Bornhofen, Overwesel, Bingen, Wörstadt, Worms, Heddesheim, Heidelberg, Neckargemünd, Sinsheim, Güglingen en Birtigheim-Bissingen bij Stuttgart.

Van Sinsheim ben ik op Goede Vrijdag teruggereisd naar Worms (met de trein). Mijn vrouw is vanuit Bergeijk vooruitgereisd en in Worms zien we elkaar terug na een maand.

Ik heb wel elke dag gebeld, maar elkaar weerzien maakt me wel wat zenuwachtig. Ik heb vier weken nergens rekening

mee hoeven houden, en dan ineens 2 1/2 dag samen. Zo maak ik mezelf wijs dat dat problemen kan geven.

Toen ik Worms aandeed, een week voor Pasen, heb ik een leuk hotelletje gereserveerd. Om half vier stopt de trein. Om kwart over vier zitten we aan een coupe ijs, en ik ben weer helemaal thuis.

Ik had me voorgesteld dat ze na een uur wel een opmerking over het een en ander aan m'n uiterlijk zou maken, maar dat is niet zo. Al na vijf minuten merkt ze in m'n hals een ongeschoren haar op. Ik geniet van de thuisverhalen en de zon schijnt uit alle macht. Dat blijft zo. Tot mijn eigen verbazing word ik niet uit mijn pelgrimstocht gehaald voor een onderbreking van 2 1/2 dag,

maar hij gaat gewoon verder en wel op een uiterst aangename wijze.

Pas als we op het station de terugreis organiseren, besef ik ergens ver weg dat in de kast van de hotelkamer een



rugzak staat, die naar Rome getransporteerd moet worden, en die daar nog twee maanden over doet. Het is onwenzelijk, maar ik weet dat, als ik weer

langs 's Heren wegen loop, ik dat ook weer voor 100% zal doen.

Toch valt het afscheid zwaar. Die twee maanden met al z'n onzekerheden lijken ineens lang. Het miezert en alle winkels zijn dicht. O ja, het is tweede paasdag! Laat ik maar eens ver lopen vandaag om er weer in te komen.

Om vijf uur wil ik stoppen. Na vijftig zware kilometers is er in het dorp geen hotel, geen pastoor, geen klooster en geen dominee. Wel een bistro, die ook kamers verhuurt. "Nee, alles bezet", zegt de man. Een vrouw achter de bar zegt: "Maar hij kan boven toch..." "Nee, ik zei toch dat alles bezet is", snauwt hij haar af.

### Van Birtigheim-Bissingen naar Illertissen

Het is maandag 1 mei. Dag van de Arbeid, dus schrijf ik mijn column.

In Duitsland is dit een vrije dag. Ik zet de radio aan die op mijn kamer staat: "Istanbul, een serie van bomaanslagen..." Ik zet hem meteen weer af, want die wereld ken ik.

Deze drie maanden doe ik, in dezelfde wereld, tot nu toe andere ervaringen op en die mogen ook wel eens genoemd worden. Het zijn allemaal heel kleine dingen: het onderdak en de verbondenheid als je de volgende morgen aan dezelfde tafel zit. Iemand, die in zijn tuintje staat te harken, met wie je wat buurt en die je in zijn huis een glas appelsap aanbiedt.

Bij een kerkhof in de buurt van Geislingen sta ik wat te eten: één voet op een bankje. In de ene hand een Duitse boterham en in de andere mijn drinkkannetje. Een mannetje van een

### Van Illertissen naar Mittenwald

Ik ben nu ongeveer halweg. In het dorpje Schwabbruch had ik er precies 1000 kilometer opzitten.

Op een weipaaltje een briefje geprikt



met een pijl in noordwestelijke richting, waarop de tekst: Bergeijk (NL) 1000 km. Als men onderweg vraagt waar ik vandaan kom, zeg ik altijd 'Eindhoven', maar al vrij snel voorbij Aken vroeg

Een paar dagen geleden zag ik voor het raam van een pension een bordje met de tekst: "Ook wandelaars zijn welkom." In de regel hebben ze het in kleinere gelegenheden niet zo op wandelgangers. Die blijven maar een nacht en je moet wel de volgende morgen alles weer verschoonen en poetsen.

Ik kijk op mijn wandelkaart en zie Güglingen, vijf kilometer verderop. Ik drink eerst nog wat. Wie weet, bedenkt hij zich, maar hij keurt me geen blik of woord waardig. Om hem te pesten geef ik een ruime fooi. Het werkt, want hij zegt geen dankjewel... Hij kan zich nu geen vriendelijkheid veroorloven.

Na vijf kilometer in Güglingen loop ik direct naar de pastorie en bel aan. Ho-

jaar of vijftig staart maar m'n rugzak en zegt: "Die zou te zwaar zijn voor mij." Ik zeg: "Hoezo?" Hij maakt een vaag gebaar, dat het gebied van hals tot buik markeert en schut daarbij mistroostig het hoofd. Hij wijst naar zijn linkerhand waar een leren handschoen omheen zit. Die hand is hij al kwijt.

We zwijgen een ogenblik en dan vraag ik op informatieve toon, alsof ik een enquêtevraag stel: "Denk jij dat het helpt als ik onderweg voor jou bid?" Hij leeft helemaal op. "Ja", zegt hij met zijn zachte stemmetje, en hij laat er een aantal nadrukkelijke hoofdknikjes op volgen. "Dan zal ik onderweg voor jou bidden", zeg ik, "ik heb toch niks anders te doen."

Hij schuifelt naar een bushalte, een paar meter verder, en toen hij daar had vastgesteld hoeveel tijd hij nog had, schuifelde hij weer langs me heen. Hij

men bij welke grote stad dat in de buurt ligt. 'Bergeijk' zeg ik dan. Nee, dat kennen ze ook niet. 'Rotterdam' roep ik vervolgens en dat geeft herkenning.

Nog niet één dag heb ik er spijt van gehad dat ik aan deze tocht begonnen ben. Hoewel, je krijgt natuurlijk ook teleurstellingen te verwerken. Op het eind van de middag ben je meestal moe en probeer je onderdak te vinden bij een klooster of pastorie. Meestal lukt dat niet alleen, maar word je echt als een gast ontvangen. Daar krijg ik de meeste energie van en... de gastheer ook! Op deze ervaringen kun je verlopen. Maar soms lukt het niet, is er ook geen hotelletje en zijn de 'Zimmer frei' plotseling allemaal bezet. Dan moet je verder. Maar deze ervaringen komen niet zoveel voor.

pelijk is de dominee thuis. Na die drukke paasdagen is het goed mogelijk dat hij bij z'n schoonouders met z'n voeten op een tafeltje en een goed glas bier ligt bij te komen. Hij is thuis en neemt de tijd om de figuur vóór zich op zich te laten inwerken. "Wilt u mijn aanbevelingsbrief zien", zeg ik bereidwillig. "Nee, ik kan zelf wel inschatten wat er aan de deur staat", zegt hij en laat me binnen. Hij is vroeger werktuigbouwkundige geweest voor hij dominee werd. Ik ben moe en om negen uur slaap ik als een roos. Weer ging het goed en kom ik niks tekort. Het enige wat ik tekort kom, zijn inmiddels de gaatjes in m'n riem!

straalde zo'n beetje en knikte me dankbaar toe. Toen liep hij door de poort het kerkhof op. Nu nog op eigen kracht!

Verbaasd op het harde Duitse brood kauwend, beseft ik dat het eigenlijk heel banaal en dicht bij de grond was. Tussen twee happen in zeg je zomaar wat, en zo'n man laat dat helemaal binnen komen. Hij dacht niet dat het wel eens zou kunnen helpen, of dat het in elk geval geen kwaad kon. Het hielp hem al op het moment dat hij mijn aanbod aannam. Mensen als hij maken misschien wel dat ik geen wandelende toerist word, maar een pelgrim, die vooral dankbaar is voor wat hij ontvangt, ook van deze schuifelende man. "Istanbul: een serie van bomaanslagen..." "Het weer: op veel plaatsen regen, maar in de buurt van Geislingen brak even de zon door."

Het weer is ook belangrijk. Als je in Nederland een bui vóór je ziet hangen en je hebt de wind tegen, dan ben je binnen tien minuten drijfnat. Klaar, helder en duidelijk. In Duitsland is dat niet zo. Soms komt zo'n onweersbui vlak bij je, en dan weer blijft hij een uur hangen. Het heeft iets met de bergen van doen. Zo'n bui denkt: "Daar kom ik nooit overheen", en als er dan achter hem andere wolken staan te dringen, denkt de bui: "Als ik nou een flinke snelle aanloop neem, dan haal ik het misschien net."

Als wandelaar kijk je dan toevallig achterom en zie je die bui, die vijf minuten geleden nog op veilige afstand leek, plotseling vlak achter je. Vooral als het onweersbuien zijn, word ik wat zenuwachtig, want ik weet nog steeds

niet wat de veiligste schuilmethode is in het open veld.

Ik ben nu in Oostenrijk en kan zeggen: "Duitsland is voor mij een ongelooflijk gastvrij land geweest. De vele overnachtingen in kloosters en pastorieën,

de praatjes onderweg, het met je meelopen om je naar de juiste plek te brengen." En Oostenrijk? Ik weet dat het een mooi land is. De Alpen liggen vóór me te wachten. Daar moet ik, geloof ik, overheen. Ze lijken nog ver weg en de

eerste helft ging prima. Toch ben ik wel zenuwachtig. Een bergtreintje geeft een voortdurend schrill fluitsignaal. Ik hijs me in m'n rugzak en ga op weg. De tweede helft is begonnen!

**Mark van Roosmalen**

## Het Annapurna Circuit

### Het verhaal van een trektocht door Nepal: Jeannette en Vincent van Boerdonk

#### Deel vier

*Het is op 4500 meter behoorlijk koud en we willen graag de pas over. De eersten vertrekken al om 2 uur 's nachts, dezen willen de zonsopgang op de pas zien. Wij vertrekken om 5.30 uur als het licht wordt. De laatste dagen heeft het gesneeuwd, dit geeft een prachtig gezicht met al die witte bergen welke normaal in deze tijd van het jaar bruin en grijs zijn. Nadeel is dat het pad erg glad is en moeilijk te beklimmen. Door de hoogte moet je veel ademen. Bij een onverwacht beweging en dus bijvoorbeeld uitglijden ben je meteen buiten adem. Eenmaal op de pas valt er een spanning van je af. Je ziet hier mensen opgelucht rondlopen. Anderen, die last hebben van hoogtezijde, moeten snel weer afdalen om de symptomen te doen afnemen. De afdaling is lang en stijl. We hebben weinig water bij ons. Onervaren als we zijn, gingen we ervan uit dat er ook hier allerlei teahouses en lodge's zouden staan. Dus niet. De volgende twee dagen naar Jomson is het een kwestie van afdalen. In Jomson is een vliegveld waar je kunt uitvliegen en de route achter je kunt laten. Wij gaan door en willen in eerste instantie het Annapurna Basecamp er ook bij pakken. De omgeving wordt weer groener, de krekels beginnen weer een enorme herrie te maken als je langs komt lopen. De bergen zijn prachtig. Te bedenken dat we door het diepste dal van de wereld zijn gelopen op 3500 meter met nog 2 puisten van 5,5 kilometer naast je. We lopen weer richting Pokhara en maken een stop in Ghorapani. Hier willen we een zonsopgang over de Himalaya zien gebeuren vanaf de Poon Hill. Deze moet prachtig zijn. Helaas voor ons waren er wat wolken. Vervolgens liepen we weer door de rijstvelden naar Birethanti het eindpunt van deze trekking vanwaar we met de lokale bus naar Pokhara terug keerden.*

.....Rond half 3 zijn we in Muktinath. Alle betere hotels en lodge's zijn dan vol i.v.m. het tiendaagse festival (Dasain). We vinden nog een slaapplek in een gebouwtje van de dorpscamping. Het is er stoffig en vies maar we hoeven gelukkig niet meer door naar het volgende dorp. Er is geen keuken in ons verblijf en we gaan daarom naar een ander hotel. Het duurt wel 1 ½ uur voordat wij iets te eten hebben, terwijl we de enige klanten zijn. Ze zijn ons gewoon vergeten. Als we de ober er aan herinneren, komt het eten meteen. Om 17 uur vertrekken we, nog half gammel en gaan ons melden bij een checkpoint. Na een koude en donkere douche gaan we weer eten. Vincent bestelt een extra liter water en komt dan pas weer wat bij van de tocht. Jeannette heeft ook 's avonds nog last van haar ogen. Om acht uur gaan we slapen. Ondanks de slechts 2 centimeter dikke matjes slapen we prima.....

#### **22 oktober 1999 Muktinath - Jomsom.**

We slapen uit tot half 7. Omdat we in onze lodge niet kunnen ontbijten zijn we om 7 uur al weer op pad. Om half 8 vinden we in Jharkot een leuke lodge waar we wel kunnen ontbijten. Hier ontmoeten we weer de Canadezen die we ook in Thorung Phedi hebben ontmoet. We komen hier ook de eerste reizigers tegen die de pas niet over zullen gaan. Na 3 kwartier gaan we verder. Het landschap blijft bruin / grijs veelal zonder bomen. We zien hier wel weer lokale bevolking. Daarvan hebben we er sinds Manang (3 dagen voor de pas), behalve de dragers, gidsen en lodge personeel niet veel gezien. We komen bij een splitsing. De lange route gaat via het plaatsje Kagbeni. Wij kiezen voor de korte route richting Jomsom. In Eklaihatti komen de 2 routes weer bij elkaar. Het plaatsje bestaat alleen maar uit een paar gezellig uitzienende lodges. We drinken thee in het Hilton hotel. Vanaf hier is het nog 1 ½ uur naar Jomsom. Het grootste gedeelte lopen we door de bedding van de Kali Gandaki rivier. Er liggen hier volgens

de Trailblazer versteende fossielen: wij zien er geen. Over dit traject loopt ook veel lokale bevolking. Door de kleding van de "local people" is het kleurrijk op het pad. Verder is dit deel vlak en verveelt de route door de vlakke rivierbedding al snel. Er staat hier ook veel wind. Wel hebben we vaak uitzicht op de Nilgiri North (7061m). Na 1¼ uur lopen komen we aan in Jomsom. We lopen eerst door het gedeelte van Jomsom waar de bevolking woont. Nadat we de rivier overgestoken zijn, zien we na ongeveer 15 minuten lopen de eerste lodges en shops van het dorp. We gaan eerst nog langs het police checkpoint om ons te registreren in het grote boek. Daarna gaan we op zoek naar een hotel. Trekkers Inn is erg populair, maar 350 rupee (fl. 11,50) voor een kamer vinden we te veel. We lopen een stukje verder en gaan binnen bij het Moonlight Guest House. Een kamer kost 120 rupee (fl. 4,-) en het ziet er ruim en schoon uit. We nemen de kamer. Eerst lunchen we in ons Guest House. Daarna nemen we een warme

douche, wassen kleren en hangen ze op het binnenplaatsje te drogen. We gaan nu op weg naar de postoffice voor postzegels. Zoals we al dachten: gesloten vanwege het festival. De ansichtkaarten die we in Manang al geschreven hebben gaan dus morgen weer de rugzak in. We lopen nog langs winkeltjes, kopen een rol toiletpapier en nog wat lekkers. Een stukje verder kopen we een tweehands boek en eten een stuk appelgebak met chocolade. We moeten nog steeds bijkomen van gisteren. Als we rond 5 uur wat zitten te lezen in het restaurant van de lodge, staan er 2 mensen voor een gesloten deur. De deur van het Guest House klemde namelijk niet. In Nepal hebben de deuren geen schoot en zullen open en dicht klapperen als deze niet klemt, zeker als er wat wind is. Vincent maakt de deur open. Het blijken 2 Nederlanders (een andere Joost en Edith) te zijn. We raken al snel aan de praat en eten met zijn vieren aan één tafel. We spreken af om morgen samen te starten.

### 23 oktober 1999 Jomsom - Lete.

Om 6 uur opgestaan. Om half 7 is de rugzak weer ingepakt en bestellen we ons ontbijt. Vincent wisselt nog even wat dollars bij een plaatselijk wisselkantoor en koopt een flesje jodium om het water te ontsmetten. Om half 8 zijn we op pad. Het tempo ligt wel wat lager, maar het is wel gezellig. In Marpha kopen we na veel afdingen en zogenaamd weglopen een versteende fossiel voor 80 rupee. We lopen verder naar Tukuche en drinken in de eerste lodge die we tegenkomen thee. Het ziet er voor Nepalese begrippen erg netjes uit. De eigenaar blijkt een Nederlander te zijn. Zijn vrouw ontvangt de gasten. Zij verstaat een beetje Nederlands. Ze hebben zelfs Hollandse appelmoes op het menu staan. Joost en Edith bestellen apple pie. Die is nog niet klaar en het kan nog wel een halfuurtje of langer duren voordat hij klaar zou zijn. Wij lopen alvast door. Het landschap verandert. Er is meer begroeiing. Doordat er meer groen is, is het contrast met de witte bergen nog mooier. Na een uurtje lopen, komen we in Larjung aan, waar we lunchen op een dakterras. We lopen de hele dag al vlak langs de Kali Gandaki rivier. Soms door de rivierbedding, dan weer op een smal pad een aantal meters hoger onder overhangende rotsen. Het ziet er vaak erg schilderachtig uit. In de Trialblazer staat dat je bij een lage waterstand de rivier kunt kruisen. We kunnen de lokale bevolking dan volgen. Op een gegeven moment komen we bij een rivier zonder

brug. We volgen de lokale bevolking dus maar. Schoenen en sokken uit, broekspijpen omhoog en we doorwaden de rivier. Het water komt ons tot de knieën.

Door de sterke stroming is het toch goed opletten. Als we weer eindje gelopen hebben horen we plotseling hard lachen en joelen achter ons. Een vrouw



en een man zijn in het water gevallen; de man wilde de vrouw droog overzetten maar dat mislukte

dus.

We lopen nu door het diepste dal van de wereld. We zijn op een hoogte van 2540 meter, westelijk de Daulagiri (8107 meter) en aan de oostkant de Annapurna I (8091 meter). Een verschil van 5 ½ kilometer! Na een paar minuten lopen komen we weer bij een hangbrug. De eerste in een week tijd. We lopen richting Kokhetanti en Dhampu; twee kleine maar leuke dorpjes waar je veel van de lokale bevolking ziet. Hier zijn ze druk bezig met de maïs oogst.

Manden met maïskolven, drogende maïskolven op het dak en dragers met enorme bossen maïsstengels op hun rug. Eerder dan gedacht bereiken we een hangbrug, waarover we in Kalopani komen. Nu nog 25 minuten naar Lete, onze eindbestemming voor vandaag. Na minder dan 10 minuten zijn we echter al in Lete, dat blijkt een deel van Kalopani te zijn. We zien de Pine forest lodge. In de Trialblazer staat die als goed aangemerkt. Hij wordt gerund door studenten van de plaatselijk technische school. We nemen een 2 persoonskamer voor 125 rupee. Zo'n 'westerse' lodge hebben we tijdens deze trek nog niet gehad. Twee brede bedden met schone lakens en dekens. Twee tafeltjes en twee stoelen, erg ruim. De badkamer is betegeld, ze hebben toilet-potten in plaats van een gat in de vloer. Er is echter nog geen elektriciteit, maar dat zijn ze wel aan het aanleggen. De douche is koud, het zonverwarmde water is al verbruikt door andere gasten, maar dat doet geen afbreuk aan het geheel. Na het douchen gaan we buiten op het terras zitten. De zon is achter de bergen. Toevallig komen Joost en Edith een uurtje later hier ook kijken voor een kamer. Ondanks dat er geen warme douche is blijven ze. Marco, Nathalie, Joost en Laura komen nog een kwartiertje later en willen hier ook slapen. Ook toevallig... Helaas is er geen plaats meer en ze lopen door naar een volgende lodge.

### 24 oktober 1999 Lete - Dana.

We staan op de normale tijd op. Na het ontbijt gaan we naar het checkpoint. Hier komen we Marco, Nathalie, Joost en Laura weer tegen. Vandaag dalen we veel: van 2500 naar 1400 meter. Soms



is het wel steil, de knieën hebben hier wel wat te verduren. De omgeving wordt steeds groener. We komen re-

gelmatig struiken tegen die in Europa als kamerplant in huis staan. We zien schommels gemaakt van bamboe. Ook de krekels laten weer van zich horen. Ze maken een herrie van jewelste. We schatten 5 maal zo hard als in Nederland, een echt Oosters buitengeluidje. De route wordt steeds drukker met toeristen en paardenkaravanen met voorraad. Draggers voor toeristen die te herkennen zijn aan de rug- en reiszaken zien we nog wel. Draggers voor goederen des te minder. We volgen de Trialblazer weer en lunchen bij lodge Rupse in Rupse Chahara. Deze lodge staat in een heel smal straatje aan de

route. Het valt op dat de mensen hier wat beter doorvoed zijn dan aan de andere kant van de berg. Een uurtje later zijn we aan het eindpunt van deze dag: Dana. Na een verfrissende koude douche kunnen we vanaf ons terras op de eerste verdieping de mensen bekijken die -over het pad beneden ons- voorbij komen. We maken diverse foto's van mensen die dat niet in de gaten hebben. We merken de laatste paar dagen dat het aan deze kant van de berg allemaal wat luxer is en meer ingesteld op toeristen, ook al is er vaak geen warme douche en is niet alles even schoon.

### 25 oktober 1999 Dana - Palanthe.

Als wij gaan slapen gaan de Nepalezen door met feesten. Dit is de afsluiting van het Dasain Festival. We horen de herrie nog wel even maar vallen toch snel in slaap. Om 5 uur beginnen de

'paardenmannen' met het gereed maken van hun karavaan. Om 7.30 uur vertrekken we. Na een uurtje afdalen komen we aan in Tatopani. We gaan even naar de hotsprings kijken, die zien er

schoon uit. Er zijn 2 warmwaterbronnen, één voor dames, de ander voor de heren. We zijn er niet in gaan zitten, zo op de vroege morgen. Bang dat we daarna helemaal geen zin meer zullen



hebben in de klim die ons vandaag te wachten staat. We lopen een stukje



terug naar het dorp voor koffie en thee met chocolade-taart. We komen hier

Joost en Edith nog tegen, zij willen wel in de hot springs gaan. We verlaten het dorp en gaan omhoog richting Ghorepani. Op de splitsing van Ghorepani en Beni was nog een checkpoint. We hebben een paar dagen geleden iets opgevangen over een gedeelte in de

#### 26 oktober 1999 Palanthe - Gorepani.

We krijgen hier voldoende nachtrust. Ongeveer 11 uur slapen van: 20.00 uur tot 7.00 uur. Rugzak ingepakt en ontbijt besteld. Twee Fransen die ook in de lodge hebben overnacht, kijken naar de beenwond van een Nepalese vrouw. Ze heeft in haar been gekapt met een sikkelmes. De wond is ontstoken en ze wil niet naar de Healthpost, (toevallig) een dorpje verderop. De Fransen adviseren haar dit wel te doen en ze kunnen aan de wond verder niets doen. Ook een jongen met een vleeswond aan zijn hand komt dan aanzetten. Zijn wond maken de Fransen schoon. De inlandse bevolking vraagt regelmatig aan toeristen om medische behandeling. Wij gaan niet in op deze verzoeken. Dit op

#### 27 oktober 1999 Gorepani - Ghandruk. (via Poon Hill)

Om 4.30 uur gaat de wekker. Ondanks de hoogte hebben we het niet koud gehad tijdens het slapen. Aankleden en de Poon Hill op. Deze berg staat bekend om zijn prachtige zonsopgang. Je overziet hier een groot gedeelte van de Himalaya. In 35 minuten zij we boven, op 3193 meter. Helaas zijn er een paar wolken die het hele feest bederven. Er zijn hierboven zo'n 200 mensen. Als het licht is gaan we teleurgesteld terug naar de lodge om te ontbijten en de spullen in te pakken. Op naar Ghandruk. Via heel veel trappen klimmen we naar 3075 meter. Het blijft maar stijgen. Het is een gedeelte waar we regelmatig mooie uitzichten over de bergen heb-

route met 2000 trap treden. We komen er al snel achter dat het om dit gedeelte gaat. Het klimmen gaat ons gemakkelijk af, dat komt natuurlijk door de "bloeddoping" die we hebben gehad door de pas over te steken.

Het landschap is hier erg mooi. Veel rijstvelden en kleine huisjes. Op veel plaatsen is men bezig met de rijst oogst. Hoe hoger we komen, hoe rustiger het wordt.

We komen hier wel regelmatig koeien tegen, die hebben we eigenlijk nog niet zo veel gezien. Na 500 m klimmen, op 1700 m, komen we aan in het dorp Ghara. We willen hier lunchen, maar zien niet direct een geschikte plek. Een stukje verder omhoog stoppen we bij een klein restaurantje. Ze spreken hier geen Engels, maar dankzij een gids die toevallig aanwezig is kunnen we thee en Tibetaans brood bestellen. Vanaf hier nog  $\pm$  200 m klimmen naar Sikha. Sikha blijkt een primitief dorp te zijn met zelfs voor onze begrippen slechte

advies van de Lonely Planet en de Trailblazer. De bevolking leert zo om niet naar de healthposten te gaan. Om 8.15 uur zijn we onderweg naar Gorepani. Een klim van 450 meter. Na 1 1/2 uur bereiken we het dorp, wat voor ons vandaag al het eindpunt is. We gaan naar de Snowland lodge, deze is al volgeboekt door een groep. We kunnen terecht in de Superview lodge. Een schone lodge met een beetje neurotische eigenaar. Hij loopt steeds alles recht te leggen en herhaaldelijk schoon te maken. Hij heeft zijn lodge wel goed in orde. Een neefje van 12 jaar helpt in de bediening. We zien hier vaker dat familie bij ooms of tantes komt werken. Het is kinderarbeid, maar ze leren zo

ben. We lopen in de buurt van een georganiseerde groep Fransen met dragers en gidsen. Dat is soms wel eens lastig want hun tempo ligt iets lager dan het



onze en inhalen op smalle steile paadjes

lodes. We besluiten om door te lopen naar het volgende dorp op 2290 meter. Nog 300 m klimmen. We beginnen het nu toch aardig in onze benen te voelen. Als we even stoppen voor water en koekjes, komen we er achter dat we een drinkfles zijn vergeten bij het laatste restaurantje. We klimmen weer verder. Een Nepalees meisje in een mooie paarse jurk komt bij ons lopen en vraagt waar we vandaan komen en waar we heen willen. Ook zij gaat naar Palanthe, net als wij. Ze beveelt de Mount View lodge aan en zegt dat het nog 35 minuten lopen is. De looptijd bleek precies te kloppen en de lodge is de beste die we in uren hebben gezien. Zoals de naam van de lodge al aanduidt hebben we inderdaad een mooi uitzicht over de bergen, de Daulagiri en de ... Onze douche bestaat weer uit een emmer warm water in een provisorisch afgeschermd hokje.

Engels en om te gaan met toeristen. We hebben een warme douche. Omdat we vandaag veel tijd over hebben kunnen we ook veel kleding wassen met het warme water. We lunchen bij een lodge in het dorp en kopen wat souvenirs. Nadien lopen we weer een stukje de berg op naar de lodge en zitten buiten in de zon. Rond 16.00 uur wordt het buiten al kouder en bewolkt. We gaan binnen bij de kachel zitten. Er zijn veel Amerikanen, een paar Canadezen, Australiërs, Denen en Britten. We hebben hier licht van echte gloeilampen. Hopelijk is morgenochtend alles helder en zijn er geen wolken. Het eten moet al vroeg besteld worden. Hierdoor heeft iedereen het wel op tijd.

valt niet mee. In het dorpje Deurali stoppen ze. Er is een markt. Later gaat het wat naar beneden tot Todani. In Baisi Jharka lunchen we. Vervolgens wandelen we langs een rivier en door een bos met rododendrons naar beneden. Er hangen lianen aan de bomen. We zien ook nog een specht die een gat in een boom wil maken. Dit schijnt wel een gevaarlijk stuk van de route te zijn. Er is ooit een toerist overvallen. In Ghandruk zoeken we de lodge Milan: een mooie oude lodge, schoon en een warme douche. Ook de eigenaar en bediening zijn prima. Vincent gaat een tijdje op een muur zitten met uitzicht over het dorp. Je kunt hier overal gaan



zitten en je ziet van alles: dragers, schoolmeisjes en -jongens, wandelaars en de plaatselijk bevolking. Op het terras zit een Nederlandse familie. 3 dochters met een vriend en ouders. We

### 28 oktober 1999 Ghandruk - Pokhara.

Om 6 uur staan we op. We zijn van plan om via een route van  $\pm 5$  uur naar het eindpunt te lopen. 's Morgens besluiten we om toch de kortere route van  $2 \frac{1}{2}$  à 3 uur te nemen. Je kunt tijdens wandelingen in het Annapurna gebied gemakkelijk je plannen wijzigen. Om 7.15 uur zijn we onderweg voor een afdaling van 900 hoogtemeters. Achter ons hebben we uitzicht op de Fishtail peak (6993 meter) en voor ons op de sawa's. Er wordt nu veel rijst geoogst. Het is een langere afdaling dan we hebben verwacht. Om half 11 bereiken we het laatste ACAP checkpoint in Biretanti. Dit is dus ook het einde van het natuurpark. Het is er druk, er zijn ook veel Nederlanders. Nadat we de laatste stempel hebben ontvangen lopen we nog 20 minuten voordat we een asfaltweg bereiken. We horen van ver alweer de claxons van de bussen en vrachtwagens. Nog een laatste klimmetje. Als we boven komen stopt er na 2 minuten een locale bus. We verzekeren

hebben ervaringen uitgewisseld over Nepal en het rondtrekken. Heel gezellig. Tijdens het eten valt voor de afwisseling de stroom nog even uit. De kaarsjes geven dan weer een extra

ons er van dat deze naar Kathmandu gaat en stappen in. 300 meter verder stopt de bus om na 30 minuten weer te vertrekken. We staan vlak bij een marktje en bekijken de plaatselijke bevolking en hun verrichtingen. Een stukje verder staan ook taxi's.

Om 12.30 uur vertrekken we voor de rit naar Pokhara. Kosten 30 rupee per



persoon. We nemen een taxi naar Lakeside en worden afgezet bij het Tranquility Hotel. De eigenaar herkent ons nog en vraagt hoe de trek is geweest. Hij heeft onze bagage bewaard en vertelt ook dat onze vrienden hier nog zijn. We hadden verwacht dat die

sfeertje. Om 19.30 uur kruipen we het bed maar weer in. Iedereen is dan al vertrokken.

allang weer weg zouden zijn naar het Chitwan park. Na een heerlijke lunch, douchen en kleding wassen, lopen we wat langs de shops en gaan op een terras op de eerste verdieping zitten om uit te rusten van de trekking. Op een gegeven moment zien we Walter en Jessica. Na een drankje gaan we met zijn vieren terug naar het hotel en eten gezamenlijk. Van de laatste 6 dagen worden de ervaringen uitgewisseld. We lopen nog een keer langs de shops en kopen een dagrugzakje voor 850 rupee. Nadien zoeken we een internetwinkel op. We ontvangen 6 mailtjes, we sturen een algemene mail over onze trekking naar familie en vrienden met e-mail. We spreken af om morgen naar een paar grotten te gaan. We blijven nog 5 dagen in Pokhara om vervolgens af te reizen naar Kathmandu. Van daar uit gaan we de Helambu trektocht lopen.

Tot hier het eerste deel van de trektocht van Jeannette en Vincent. Volgende maand krijgt u hun impressie van de tocht door het gebied Helambu waar zij van 4 tot en met 9 november 1999 liepen.

## Capitulatie-Bevrijdings wandeltocht te Wageningen op zaterdag 6 mei 2000

Wij liepen deze tocht, die trouwens al voor de 21<sup>e</sup> keer georganiseerd werd, voor de eerste keer. Dat de Bevrijding van 5 mei herdacht moet worden daar ben ik een groot voorstander van. Hoewel, het was feest geweest, terecht, maar als je de rotzooi zag, niet te geloven. Het hele stadje was werkelijk vervuild van glas, plastic glazen, papier en blikjes op straten en pleinen en in de grachten. Dit was schijnbaar een heel erg groot feest.

Het was moeilijk een plaatsje voor de auto te vinden en wandelaars kwamen dan ook uit allerlei hoeken en straten richting de Markt, waar de start was. Het ging allemaal iets anders dan ik verwachtte. Ik had ons ingeschreven en om 8 uur zou de officiële start zijn. Het was rond 07.45 uur toen iemand riep: "ja ze kunnen." Voor die tijd hadden we ook al wandelaars op weg gezien. Enfin, even wennen aan het systeem.

Eerst liepen we in het oude gedeelte van Wageningen wat zeer bekoorlijk is. Het stukje Grebbedijk zorgde voor een lekker fris windje en was een mooi stukje. Vervolgens liepen we langs lange rechte stukken naar een nieuwbouwwijk toe. Het was misschien de trots van Wageningen maar ik vond er niets aan om links om, rechts om in de woonwijk te lopen. Uiteindelijk kwamen we hier ook weer uit en we hadden inmiddels 7 km gelopen en liepen nu meer in het buitengebied.

Heel apart was dat we een ooievaarsnest zagen met een broedende ooievaar erop. Vervolgens gingen we het natuurgebied de 'Laarsenberg' in, erg mooi met heel veel oude beukenbomen. Toen we daaruit kwamen, liepen we langs de Erebegraafplaats bij de Grebbeberg. Het maakte, zoals altijd, diepe indruk op mij.

Nog even in gedachten verzonken kwamen we na 13 km op de eerste rust-

plaats aan. (Voor mij leken het er wel 15 of 16 km). Het was n.l. een warme dag en daar was ik nog lang niet aan gewend. In de kantine en onderweg heb ik niet zo veel mensen uit Brabant gezien.

Na de rust terug het bos in, nu de echte Grebbeberg over, een schitterend natuurgebied, echter met heel veel treurige oorlogsgeschiedenis!

Tussen het lover van de bomen zagen we steeds het glinsteren van de Rijn.

Toen we uiteindelijk het bos uitkwamen werd het landschap weer landelijk, boerderijen, landerijen.

Waar het een km of wat later ook erg mooi was, was in het 'Wagenings Uiterwaardengebied' langs de Rijn en voormalige steenoven 'De Bovenste Polder'. We genoten van het Hollandse landschap in de mooiste tijd van het jaar: allerlei kleuren groen, het wuivende fluitenkruid, een wei vol boterbloemen en een stralend blauwe hemel.

We verlieten het poldergebied, staken een verkeersweg over en de weg leidde ons naar 'de Wageningse Berg' weer een flinke klim omhoog en we kwamen in een parkachtig landschap. Maar eerst de welverdiende rust, we waren blij met een plekje in de schaduw na al dat klimmen.

Na de rust vervolgden we onze weg door de Arboretum Belmonte-tuin met schitterende azalea's in allerlei bonte kleuren een genot om te zien.

Na nog een rondje langs oude kasteelruïnes kwamen we via het 5 mei plein, 'Hotel de Wereld' bij de finish aan. Daar was het een gezellige drukte, een

muziekje, een bloemenmarkt, viskraampje, terrasjes. Op een van de terrasjes pufte we nog even uit en zaten na te genieten van een geweldige wandeldag.

Lies Wesseling

## Rondje om Texel 60 km

Texel is het grootste waddeneiland van Nederland met ongeveer 13.000 inwoners. Den Burg is het grootste dorp van Texel waar ook het gemeentehuis en de bioscoop is gevestigd. Veel oude panden kunt u bijvoorbeeld in Oosterend bezichtigen. Het jongste dorp van Texel is De Cocksdorp. Het monumentale karakter van Den Hoorn is zeker een bezoek waard. Hier is tevens de wereldberoemde kenner (Willem Ham) van malt whisky gevestigd. Badplaats De Koog ligt vlakbij het strand en neemt ongeveer de helft van alle toeristische overnachtingaccommodaties voor zijn rekening. De haven van Texel ligt bij Oudeschild waar u gezellig garnalen kunt vissen. Het kleinste dorp van Texel is De Waal met ca 250 inwoners.

Op zaterdag 13 mei organiseerde Het Gouden Boltje voor de 30e keer de wandeltocht Rondje om Texel. Een tocht van 60 km over het strand langs de Noordzee en over het fietspad of de dijk langs de Waddenzee. Voor de eilandbewoners en de vaste walbewoners die de vrijdag er voor al op Texel gearriveerd waren, was de start om 6.30 uur. Provisorisch waren twee palen in de grond gestoken met daartussen in een wit/rood lint. Dit vormde de officiële startplaats. Na een korte toespraak met wat huishoudelijke mededelingen konden we starten. Over een dijk langs de Mokbaai verlieten we de start. Na een klaphek kwamen we in een kudde wegvluchtende schapen en lammeren. Voor de ingang van een marinebasis sloegen we af. We verlieten hierbij de verharde weg. Verharde weg zouden we pas na de 2e grote rust in de noordelijkste punt van Texel onder de voeten krijgen. Door duinen kwamen we op een breed strand. Weliswaar was hier ongeklede recreatie toegestaan, maar door het vroege uur en omdat het nog niet warm genoeg was werd hier nog geen gebruik van gemaakt. Tot op het strand bleven twee wandelaars voor ons lopen. Na ruim een km over het strand te hebben gelopen haalde de een na de andere wandelaar ons in. Bij paal 17 was de eerste grote rust in strandpaviljoen "Ome Joop". Inmiddels waren we ook al ingehaald door snelle vastewalbewoners. Nadat het de eerste uren overwegend bewolkt was geweest, was het nu vrijwel onbewolkt. Daardoor kon de temperatuur aardig oplopen.

Daarna zetten we koers naar de Sluftegeul. Hier was, speciaal voor deze wandeltocht, een noodbruggetje gebouwd door Rijkswaterstaat. Hier was een extra waterpost ingericht. Nu kregen we af en toe de vuurtoren in het zicht. In het Torenrestaurant was de tweede grote rust en tevens tweede verplichte controlepost. Rond half één vervolgden we ons pad. We liepen naar De Cocksdorp en kwamen daarbij langs het gebouw van de reddingsmaatschappij. Ook kregen we een afslag voor fietsers naar Vlieland en Terschelling! Het eerste stuk na de 2e grote rust was er flink wat wind. Daarna nam de wind af en steeg de temperatuur naar zo'n 25°. We kwamen langs de IJzeren Kaap, een ijzeren bouwsel dat tevens als markeringspunt dienst doet. Hier lasten wij een extra rust in. Door de warmte en droogte kon je rustig op de grond gaan zitten. Even voor de kantine van de Surfclub van Texel volgden we een grasdijk, hetgeen een mooie afwisseling was ten opzichte van het reguliere fietspad. In de kantine van de Surfclub konden we thee krijgen en tegen betaling andere consumpties. We vervolgden ons pad en liepen nu naar Oudeschild toe. *Oudeschild is een bijzonder historisch dorp. Nabij het dorp lag de Rede van Texel, eens de belangrijkste ankerplaats en doorvoerhaven van Nederland (1500-1800). Hierover is veel te zien in het Maritiem en Juttersmuseum.* In de Texelse courant hadden we gelezen dat er deze dag vanaf 14.00 uur in Oudeschild het paalzitten werd georganiseerd. We hebben dit niet mogen aanschouwen. Waar-



schijnlijk kwam de route niet langs de locatie of het was al afgelopen. Want we kwamen rond 16.00 uur door de plaats. Voordat we de laatste verplichte controleplaats bij café "t Vooronder" hadden bereikt, liepen we langs de haven met talkrijke vissersschepen. Ik verwisselde de korte broek voor de lange wegens teveel zonneschijn. Zo'n twee km voor het einde was er nog een laatste verzorgingspost. Op bijna alle verzorgingsposten stond een bak met snoepjes, onder andere met dropjes. Hier werd volop gebruik van gemaakt. Vlak voor de finish zaten en stonden tientallen mensen om de wandelaars te verwelkomen en met name om te kijken of hun familielid of kennis arriveerde. Toen wij rond 18.00 uur arriveerden waren er al 13 uitvallers geregistreerd van de 343 deelnemers. Het was een goed georganiseerde tocht met, waar nodig, bepijling. Bij de finish werden we verwelkomd met een band die vrij luide muziek ten gehore bracht. Daarop zochten we een rustiger plekje in het NIOZ-gebouw (Nederlands Instituut voor Onderzoek ter Zee), waar de finish was. Later bleek dat we alleen de 'slotakkoorden' hoorden, want de band bleek om 6 uur te stoppen. Bij de afmelding kregen we een medaille met de extra tekst '30 jaar 1971-2000' op de medaille gegraveerd. De volgende tocht is gepland voor pinksterzaterdag 2 juni 2000.

Coos & Henri

## Even Bijwandelen

AD VAN ASTEN

Nog maar één OLAT-Nieuws rest ons van de 2 Vierdaagse en onze eigen Driedaagse Kempische Wandeldagen. We zijn dus goed ingelopen en verheugen ons al bij voorbaat op de ontmoetingen tijdens de komende tochten en vakantie. Zelf heb ik in de periode tussen twee boekjes in enkele kilometers afgelegd, waarvan twee die nog niet in ons clubblad zijn besproken. Deels komt dat omdat de tochten vlak op elkaar lagen, maar nog meer door ruimte gebrek in ons maandelijks boekje. Om zoveel mogelijk binnen 'onze begroting' te blijven, ben ik vorige maand overgestapt op het letter type TNR-10 een fractie kleiner dan de eerdere presentatie. Ik hoop dat u hier genoeg mee wilt nemen. Toen ons clubblad van mei een paar dagen op zich liet wachten, maakten sommigen zich al ongerust en informeerden naar de reden. Gelukkig, er was niets aan de hand: Ton, onze drukker schafte zich een vergaarmachine aan en Theo zat tot over z'n oren in tijdgebrek, dus voor beiden een zeer gegronde reden eens gewoon volgens planning te handelen. Iedereen was er al aan gewend geraakt om 'het vakblad in no time' op de mat te vinden. Ik hoop dat ik op u kan blijven rekenen zodat wij ook in de komende maanden weer een gevarieerd aanbod kunnen vastleggen als OLAT-Nieuws.

### 38<sup>e</sup> KENNEDYMARS SITTARD:

22 April, een late Pasen en dus ook een late Kennedymars. Dat schijnt met de maan te maken te hebben, maar is soms wel eens lastig voor organisatoren van lange afstandtochten. Meestal is Sittard de eerste grote wandelhappening, nu was zelfs De Nacht al voorbij. De week voorafgaande aan de tocht was miserabel slecht, maar Hilversum bleef volhouden dat het weer in het paasweekend goed zou zijn. Daar hebben ze ook een Kennedymars en kunnen natuurlijk wéér op afspraak krijgen.

Zo'n halfuur voor de start zijn Piet en ik present. Dini heeft ons gebracht en zij haalt ons vanavond, samen met Francien, ook weer op. De organisatie heeft het daar in Sittard goed voor elkaar bij de start:

Al bij aankomst krijg je halverwege in de straat de startknip en er is geen gedrang meer als we straks weg mogen. Naast het vrolijke vogelgefluit valt ons natuurlijk de mooie taal op, die de mensen spreken en dan valt ook op dat de meeste deelnemers toch van hier komen. Als we bij 'ons' zo'n Kennedymars gebeuren hebben dan zijn het toch meestal de mensen van buiten onze streek die de boventoon voeren. Hebben wij Brabanders dan niet het lef om massaal het lange afstand werk te beoefenen, of is onze taal al helemaal om?

Wat hebben we eigenlijk beleefd onderweg. Het was redelijk druk op het parkoers en erlangs, ik kreeg de indruk dat er iets meer deelnemers waren dan vorig jaar. In Susteren halen we Henriëtte Verspagen in, we maken even een praatje. Ik ben Henriëtte helaas niet meer tegengekomen op de uitslagenlijst. De huisjes op 'Hommelheide' waren bijna allemaal bezet. We lopen daar

'als gasten' dwars over de camping. Even later nemen we de eerste en enige 'berg' op het parkoers. Hier treffen we ook weer een 'ober' compleet in kostuum en met een dienblad vol 'Bavaria',



hier in Limburg! Volgens 'insiders' kreeg hij het later moeilijk, maar heeft 't waarschijnlijk toch gehaald.

Bert van Rooy loopt een eindje met ons op. Bert vertelt dat hij wegens omstandigheden weinig heeft getraind en hij is bang voor het verloop van deze tocht, later in Maasbracht (50 km) geeft hij het op en kan met Frans en Toos vd Boom mee naar huis rijden. Wij houden volgens gebruik onze eerste pauze in de 'Fanfarezaal' te Reutje, hier is altijd een stoel en de koffie is er prima. We zijn dan op 35 km.

Dit jaar loop ik voor de eerste keer met rugzak; altijd vroeg ik me af hoe dat zou gaan, zo'n zware zak op je rug en wat moet je er in stoppen. Nu weet ik het en het valt niet tegen. Onderin zit de paraplu en die is er zover ik me herinner niet uitgeweest. We lopen wel iets achter op het schema van vorig jaar en als we de brug over zijn, loopt het al tegen tweeën, maar Frans en Toos zijn

nog op hun post en we worden weer verwend met wat drinken. We moeten ook nog op de foto, maar die is waarschijnlijk mislukt. In Thorn houden we als gebruikelijk onze 'boetedoening' en zijn blij het land uit te kunnen om 'Bij Garda' onze gebruikelijke Filter te gebruiken. Als we tot hier zijn gekomen, weten we ook dat we het zullen halen. Op weg naar Maaseik worden we geregeld gedwongen aan de kant te gaan om auto's door te laten die daar helemaal niet mogen rijden, maar ja, als toerist moet je wat om zo dicht mogelijk met de wagen op je stek te komen. Ik moet ook zeggen dat in plaatsjes als Kessenich, Geistingen, Ophoven en Aldeneik het verkeer door de wachters voortreffelijk van ons vandaan wordt gehouden.

Het aantal wandelaars in zicht wordt sporadisch, de koers ligt nu behoorlijk open. In Maaseik is het in tegenstelling tot andere jaren maar slapjes en de dreigende lucht is evenmin uitnodigend om even een terrasje te pakken. Weer terug in eigen land zijn de bermendruk bezet met kijkers en verzorgers naar en van de deelnemers. Hoe houden die mensen het vol een hele dag lang niets doen, maar wel leuk voor ons en er begint op de duur al een zekere verwantschap te ontbloeien.

Na de laatste controle in Roosteren, duiken Piet en ik de 'Oude Tramhalte' binnen en drinken een pilsje op de goede afloop.

Een halfuurtje later dan vorig jaar laten we ons na 80 km bejubelen op de Markt en zijn blij als we in 'Fontys' ons nummertje krijgen en Dini en Francien zich in alle bezorgdheid over ons ontfermen, moge het altijd zo blijven.....

Per e-mail krijg ik twee dagen later volgende groet: **gehoord:** dat Ad van Asten voor de 50<sup>e</sup> keer de Kennedymars heeft gelopen. Namens de dames van het OLAT- startbureau, de boetiek en een heer van harte gefeliciteerd.

Dank je wel, graag zou ik het nog eens vijftig keer doen.....

## 24<sup>e</sup> ASTENSE PAASTOCHT:

Tweede Paasdag is de dag van de Astense Paastocht. OLAT heeft zich twee jaar geleden over deze tocht ontfermd en dat lijkt geen slechte keus te zijn geweest. Natuurlijk is het moeilijk de verwende wandelaar jaar in, jaar uit te blijven boeien met parkoersen die toch in een beperkte omtrek moeten worden gezocht. Weer helemaal 'de oude' zijn Piet en ik present om de schoenen nog maar eens uit te proberen. Dini en Francien zijn er ook bij voor de inschrijftafel en boetiek. We doen het rustig aan, nemen een kaartje van 40 maar zullen maar 30 strips gebruiken. Na een kopje koffie vooraf gaan we op weg. De 'echten' zijn allang verdwenen en het gros komt pas later. Toon van Wordragen, heeft geen 'baantje' kunnen bemachtigen en loopt daarom maar een stukje met ons op. We keuvelen wat over de komende week als we beiden met de wandelreis van Theo mee naar de Eifel gaan. Bij de eerste verzorging neemt Toon afscheid en staan Piet en ik er weer alleen voor. We hebben medelijden met een compagnie jongelingen die in straffe mars de rustpost 'mag' negeren. De leider (in de jeep) heeft alles onder controle.

In eerste instantie krijgen we veel 'veld' voorgeschoteld, maar dan is het vlug gedaan met opschieten want we mogen langs een slootkant die druk begroeid is. Het is oppassen geblazen, gelukkig zijn er ons al velen voorgegaan. De

omgeving is intussen veranderd in kas-senbouw, en niet zo'n klein beetje.

De grote rust is gevonden op een minicamping, iets dat OLAT nog niet eerder in de aanbieding had. Het is kleinschalig, leuk en goedkoop en de soep smaakt er niet minder om. Na deze minirust komen we in een omgeving, waarmee iets vreemds staat te gebeuren. Op het moment dat wij het zien, weten we niet wat er gaande is, maar zo ga je niet om met de natuur. We wandelen door een half omgehakt bos en langs een idyllische waterloop. Het geheel lijkt echter te sidderen, de spanning slaat op ons over. Een eind verder staat Bert de Boer, hij geeft uitsluitel. Dit natuurgebied wordt weggevaagd, volgend jaar zal hier niets meer te zoeken zijn. Nog een keer wilde Bert ons zicht geven op wat Eeuwsel eens was. We nemen afscheid van Bert en zijn het met hem eens dat het een mooie tocht is die hij alweer voor de zoveelste keer op papier heeft gezet. Volgend jaar wordt

het de Zilveren uitvoering van deze Paastocht.

Later komen we nog langs een boerderij waar de slingers en bloemen letterlijk worden buiten gezet, een kleine verzekert ons dat er niets te eten is en de deur is op slot. Oom en tante zijn nu naar de paardensport, maar vanavond is er feest en wij mogen ook komen. Dat feest is in Heusden bij Asten; wij vertellen het meisje dat we vroeg naar bed moeten omdat we al oud zijn, maar dat zij onze ijsco's mag hebben. Op onze tocht pikken we nog een stukje van Heusden mee en gaan dan weer de natuur in. Als we zo om de bosjes heen lopen, merken we niet dat we ook het kasteel passeren, dat zien we pas liggen als we vanuit de verte parallel lopen.

Bij enkele huizen aan de rand van een weiland hebben twee jonge dames een snuisterijenwinkeltje uitgesteld en we worden uitgenodigd onze keus te maken: alles kost een kwartje! Piet is goedmoedig en schenkt een kleinigheid. Onze laatste verzorgingspost treffen we aan de stadsrand. Een groet van Ad Verbakel en Sjef Koolen is opgehangen aan de kraam; zo blijven Pelgrim en recreant met elkaar verbonden.

Voor ons was het welletjes: een Kennedymars en een Paastocht binnen drie dagen. Goed om er eens een weekje over na te denken en dan volgende week weer op oefening want de Kempenlandtocht vertrekt alweer over een paar weken.....



## GRENSPARK DE KEMPEN IN VOLLE GLORIE KEMPENLANDTOCHT BIJ MAANLICHT



### Thijs de Teut

Thijs de Teut was er speciaal voor gekomen, het uitluiden van de derde Kempenlandwandeltocht op zaterdagavond 13 mei in Eersel. Slechts langzaam liep het bovenzwaartje van 't Vierspan' vol, maar goed halfzeven kon Theo Tromp, na een korte instructie, toch nog een aardig groepje wandelaars uitnodigen om met hem en Thijs de Teut naar buiten te gaan voor enige ceremoniële handelingen. Thijs de Teut was uitgenodigd om enig cachet te geven aan het uitreiken van enkele diploma's, die behoren bij de Long Distance Walker. Een vijftal atleten, die het wandelkleinood op de lange afstand boven de 100 km in de afgelopen periode hadden verdiend, waren ook hier aanwezig om deel te nemen aan deze Kempenlandtocht.

### Deze personen ontvingen een diploma:

Berrie van Heeswijk uit Tilburg  
Marcel Lammer uit Artolsheim Frankrijk

LDW nr. 04  
LDW nr. 10

Manfred Loch uit Werne Duitsland  
Frans Devoght uit Turnhout België  
Loes Gründmann uit Amsterdam

LDW nr. 13  
LDW nr. 14  
SLDW nr. 02

In optocht vertrokken de wandelaars daarna naar het historische marktplein, waar Thijs namens de VVV de wande-

laars met een belgerinkel op pad stuurde. Vooraf vergat hij niet na een korte inleiding Theo Tromp een sym-

bolische waardering op te spelden voor zijn niet aflatende promotie van het lange afstand wandelen.

Terwijl de wandelaars op de 110 km op weg zijn voor hun extra afstand door de Brabantse Kempen, kan ik u iets vertellen over de betekenis van het Teutenvolk en Thys, die door de streek VVV enkele jaren geleden is gereïncarneerd als levend symbool uit het verre verleden.

Thys de Teut, wiens eigenlijke naam wij even in het midden laten is van geboorte uit Zeelst, nu woont hij in de Kempische kerngemeente Eersel, tevens een van de Achtzaligheden. Hij symboliseert een cultuur historische Kempenfiguur die gekleed gaat volgens laatmiddeleeuwse mode van de rondtrekkende marktkoopman.

De Teuten, of Teutonen, was een gespecialiseerd handelsvolkje dat vanuit de Kempen over de grenzen trok naar vooral Duitsland en Denemarken. Zij verkochte koper, linnen en katoen, maar ook boter en tabak behoorden tot hun handelswaar. Deze figuren waren meestal niet onbemiddeld en bewoonden de fraaiste huizen van het dorp dat zij als domicilie hadden. Voor ons is

### Feeëriek sfeer bij maanlicht

Persoonlijk had ik nog een paar uurtjes over, om me voor te bereiden op de start van de '80'; wij werden pas om tien uur het veld ingestuurd.

Terwijl ik dit op m'n toetsenbord zit te typen gaat de telefoon: het is Klaas Bakker, de trotse aanvoerder van ons clubkampioenschap. Hij heeft zijn naaste belager op ruime afstand gezet. Paul Canters kon niet deelnemen aan deze tocht omdat hij bij Venlo de treintjes op het spoor moest houden. Paul zijn kansen liggen in Schiedam bij het internationaal weekend, maar ja, Klaas is daar ook. Van Klaas hoor ik dat Hugo Prinsen een sterke wandelaar is geworden, ze hebben samen deze tocht gelopen. De rangschikking van Hugo op onze puntenlijst (5<sup>e</sup>) heeft voornamelijk alleen symbolische waarde, maar als daar een waardering voor 'de Mergelland' bij staat is dat toch mooi meegenomen. Klaas laat mij weten dat hij een verslag over het verloop van de 110 km maakt en zo kan ik me beperken tot m'n eigen ervaringen.

Piet van de Laar, m'n wandelmaat arriveert kwart over negen en we hebben

het Teutenhuis in Luyksgestel nog een sprekend voorbeeld. Teutendorpen zijn o.a.: Bergeijk, Luyksgestel, Eersel,



Budel, Heeze en Leende. Over de grens in de Limburgse Kempen is vooral Lommel een bekend Teutenoord. Als u op een van uw wandelingen in het Deense Aarhus komt dan moet u daar eens binnengaan in de Domkerk. Daar treft u op de doopfont in Nederlandse tekst: 'Had Adam gedaen Gots woord, en soo waer hy gebleven ynt paradys, A<sup>o</sup> 1625'. Een herinnering aan de Teuten die hier veelvuldig kwamen en hun

nog ruim de tijd om wat koffie te drinken. Het zaaltje werd al vlug te warm en we besloten buiten op het terras de dingen af te wachten. Het wachten is na enige tijd op Arie Evegroen en een reisgenoot, ze zijn iets verlaat vanwege de spoorsluiting bij Best. Maar als het dan zover is, kan Theo ons zijn zegje doen en we mogen hem volgen, want hij zal ons de eerste 13 km 'als rijdende pijl' voorgaan in de naderende duisternis. Om zo veel mogelijk zweet te sparen laten we een groepje 'fanatieken' voor wat ze waard zijn en passen ons tempo aan, aan de omstandigheden: halen we het vandaag niet, morgen komt er weer een dag!

Na de wagenrust in Bergeijk, waar 'Peer' en Cor Broerse warme chocolade met peperkoek serveren, merken we na enige tijd een verandering in het parkoers ten opzichte van vorig jaar. Theo heeft wel iets los gelaten van een paar aanpassingen, maar hij zal ons de komende uren nog wel vaker verrassen. We verlaten de verkeersweg en volgen een fietspad dat ons naar een bosgebied brengt. We worden nu ongeveer vier

dank uitdrukten door een dergelijk 'geschenk'.

De bloeitijd van het handelsvolkje lag

op het einde van de 18<sup>e</sup> eeuw.

Na de start wandelden we met Thijs de Teut terug naar startbureau 't Vierspan. Leuk was ook dat onze

kersverse 'KNBLO-VIP' Joop

Wesseling met echtgenote Lies hun gewaardeerde belangstelling toonden door hier aanwezig te zijn. Ook Jan van der Zanden is, als promotor van de parkoersen van de 'Kempische Wandeldagen', present, evenals Joop Krul (redactie Voetnoten NWB), die laat blijken dat OLAT-evenementen zijn belangstelling hebben. Met een drankje werd daarna afscheid genomen van het officiële deel.

kilometer eerder ingehaald door 'de 110' dan voorgaande jaren en het parkoers leidt ons over een fietspad door de bossen dat op diverse plekken feeëriek wordt verlicht door waxinekaarsjes. In de verte klinkt de muziek van de 'meifeesten' in Valkenswaard, een schijnwerper werpt zijn straal door het nachtelijk uitspannel.

In een bosrand, op dertien kilometer worden we getraakteerd op een kop heerlijke groentesoep en we vervolgen het traject over een fietspad langs de Belgische grens. Een heldere maan en waxinelichtjes wijzen ons de juiste koers. Het is een heerlijke nacht en perfect wandelweer. Waar vorig jaar veel wandelaars het verkeerde spoor kozen is nu duidelijker gemarkeerd en we vervolgen het smalle fietspad langs een waterloop. Ongemerkt zijn we de grens gepasseerd, aan de 'electricipalen' zien we dat we in België zijn aangekomen. Tot zondagmiddag zullen wij door de gemeente Lommel wandelen.

Na de verzorging in Heuvel, een Lommelse buitenwijk, merken we na een paar kilometer weer een verandering in

het parkoers. Dit maal kunnen we ook niet zonder 'de nodige papieren' de route klakkeloos volgen; op een kruising van Driehoek en Heuvel ontbreekt de markering. Op zo'n punt ga je dan weer het voornemen maken om steeds het laatst gepasseerde pijlnummer te onthouden, dat gaat goed tot het volgende twijfelgeval. In Lutlommel is er volop kermis en veel aandacht gaat er dan ook naar 'rondhangende schonen' zodat ook hier weer straatjes worden gemist. We komen niet door Lommelcentrum maar zwerven steeds om de dorpjes heen.

Lommel is een verzamelnaam voor diverse dorpjes die in het noordwesten van de provincie Limburg liggen en vormt als zodanig een der grootste Belgische gemeenten. Het gebied Lommel is van oudsher bewoond geweest. Er zijn grafheuvels ontdekt uit de ijzertijd in het gebied rond Kattenbos en Blekerheide. De oudste gehuchten dateren uit 300 tot 800 van onze jaartelling. Ofschoon Lommel op Limburgs grondgebied ligt, heeft het oude banden met Brabant. Vanaf de 12<sup>e</sup> eeuw maakte Lommel deel uit van het Hertogdom Brabant en vormde een deel van de Meijerij van 's Hertogenbosch en de

streek Kempenland. Met verschillende privileges vormde Lommel 'een vrijheid'; is het dit dat de Lommelnaar zo doet verschillen van de overige Limburgers? Volgens een verdrag van de 11<sup>e</sup> van 11<sup>e</sup> uit 1807 werd Lommel geruild voor een deel van Luyksgestel en kwam onder Frans bestuur. In 1815 werd Willem I weer de baas en er werd nog getwist tot 1843 over de juiste grenzen tussen Bergeijk en Lommel. Hierna hebben de Lommelnaren hun rust hervonden, en ze gaan trots op hun recente titel 'Stad Lommel'.

Onze nachtelijke tocht gaat verder door de bossen van Kattenbos. Er is een verzorgingspost met Karel en Deborah. Karel had zijn lantaarn onder de tafel geplaatst zodat elke verzorgingshandeling tot een bepaalde ceremonie leidde, wat in deze korte nachtelijke uren toch ook weer een zekere ontspanning bood. Heel lang liepen we daarna nog langs het grootste Duitse kerkhof uit W.O.II. Hier liggen op een oppervlakte van 16 ha 40.000 Duitse soldaten begraven, waaronder 541 uit W.O.I. Deze Duitse erebegraving is tussen 1953 en 1959 aangelegd door Duitse jeugd, die in hun vakantieperiode de woeste zandgrond omvormde tot een purper gekleurde

heidezone in afwisseling met diverse boomsoorten. Onder de twintigduizend kruisen liggen telkens twee-aan-twee de gesneuvelde begraven. Met het onderhoud van deze begraafplaats wil het Duitse volk de slachtoffers herdenken van het oorlogsgeweld, maar ook steun bieden aan nabestaanden en trachten een verzoening tot stand te brengen over de graven heen, met als beduiding: 'Bewaar in uw geweten de vermaning der kruisen tot de vrede'.

Na onze verzorging bij Kattenbos lopen wij in sprookjesachtig maanlicht over fietspaden met waxinelichtjes door een bosrijk gebied naar de grote rust in Lommel-Broek. Het begint al te schemeren als we Broek naderen. We nemen ook nog een foutieve beslissing, als bij een splitsing de markering ontbreekt en we rechtdoor gaan i.p.v. linksaf. Dit maakte dat we nog zo'n kilometer extra van het maanlicht mochten genieten. Velen hebben trouwens bij Lommel-Broek problemen gehad met de markering. Het is niet onwaarschijnlijk dat de pijler hier aan het einde van een lang traject ook vermoeid is geraakt; het zij hem vergeven.

### Restaurantje met bel

Als we om vijf uur in de Taveerne aankomen is het daar rustig en we 'genieten' van een heerlijke pasta met saus, die door Conny Nakken wordt geserveerd. Ik heb het m'n vrouw maar niet verteld, want thuis sla ik het voorstel tot zo'n lekkernij meestal af, en dat zeker 's morgens om vijf! Adje Mollen heeft het hier zelfs een uur volgehouden, maar hij besluit nu toch om maar weer op te stappen. Ook wij nemen ruim de tijd en ik ontmoet Jan Bruel, hij was ook onder de deelnemers aan de achtdaagse wandelvakantie in de Eifel met Theo veertien dagen geleden; Jan doet nu de 110. Met een Cola als toetje en de benen even op de stoel was het hier goed toeven.

Als we rond halfzes onze tas inleveren bij Piet van Petten, is het volop licht. Al vlug bereiken we het buitengebied en maken kennis met bospaden en worden op de koop toe het mulle zand in gestuurd. Velen hebben bij een Kennymars



het idee van blindelings het asfalt volgen, maar bij de Kempenlandtocht ligt dat net even anders. Is het eenmaal



daglicht dan worden ook de natuurpaadjes niet geschuwd; het is de grote aantrekkingskracht van deze tocht, jammer dat zo weinigen het noch weten! Dan volgt een stukje langs een kanaal, waar we voorgaande jaren 'uren' mee bezig waren. Nu mogen we al na een goeie kilometer naar links en volgen een geheel nieuw traject. Al vlug komen we bij de verzorging, nu zijn het Maria vd Hoogenhoff en Willem Schoonhen. Zij hebben hun post ingericht als restaurantje compleet met bel en andere snuffjes. Wat ze ons proberen aan te smeren is grenzeloos en het komt geweldig gastvrij over. Aan het einde van de tocht hoorden we dan ook uitsluitend lof over de inzet van de verzorgers tijdens deze wandeling. Wij hebben er inmiddels bijna vijftig kilometer op zitten.

We lopen nu op de grens tussen de provincies Limburg en Antwerpen.

Bij Rauw/Mol is het een concentratie van toerisme en sportaccommodaties. Een achttien

holes golfterrein geeft al een indruk van de omgeving waarin wij wandelen. We door-kruisen 'Greenparks' en passeren het Zilvermeer, een begrip voor veel Brabanders toen de recreatie nog in haar kinderschoenen stond.

We volgen een fietspad langs een kanaal en worden geregeld aan de kant gemaand voor colonnes wielrenners, die bezig zijn aan hun gebruikelijke zondagskoers. Bij een van de 'kunstwerken' over het kanaal zit een jonge man, hij heeft de strijd tegen zijn ongemakken gestaakt en wacht op de bezemwagen die ons enige ogenblikken later tegemoet komt rijden. Volgens toeristische informatie is het punt waar we nu wandelen 'een toppunt in schoonheid' en we nemen het graag aan. Waar het kanaal van Beverlo en het Maas-Scheldekanaal op een unieke wijze in elkaar overvloeien lag in het verleden een blauwe leiachtige landsteen als markering van de grens tussen Brabant, Nederland en Luik: ooit 'De Kei der Zeven Heerlijkheden'

### **Dennenlucht i.p.v. Abdij**

Piet en ik wandelden de tweede helft van de tocht in gezelschap van Arie Evegroen en Wim Brooymans, deze laatste kwam maar langzaam over zijn 'diepe' ochtenddutt, maar toen het eenmaal zover was, was hij niet meer te houden. Het wordt steeds warmer en de zon schijnt genadeloos op ons neer zolang we niet kunnen profiteren van het loverrijke bosgebied. Een uurtje later zijn we alweer bij Karel en Deborah en laten ons het drinken goed smaken, een banaan en verse sinaasappel gaan er in als koek. Dan volgt we-

### **Gaaf**

Terug denkend aan de vele schuifpartijen tijdens de winterseries was het nu haast een geplaveide weg op de wal dwars door het moerasgebied. Je moet je ogen echter wel mee laten lopen, want op de droge ondergrond vallen stronken evenmin op. Een paar kilometer voor het einde van de tocht staan Maria en Willem met versterking in alle toonaarden. De verzorging was grandioos. Tegen drie uur werden wij met handgeklap aan de finish ontvangen.

De 3<sup>e</sup> Kempenlandtocht zit er weer op. Het geheel was wederom een productie van Theo Tromp.

De tocht verliep in een gezellige sfeer, de route was onevenaarbaar, de verzorging 'onwaarschijnlijk gaaf' en het deelnemerstal ver beneden de verwachting. Het lage aantal deelnemers moet ontegenzeggelijk een grote teleurstelling zijn geweest voor Theo die heel veel vrije tijd en energie in de voorbereiding van deze tocht heeft gestoken. Een antwoord ligt bij de lange afstand-wandelaar, die door organisaties wel een grote keuze krijgt aangeboden, maar ook een uitgestoken hand toch zeker met enig respect mag aannemen.

Ik ontmoet u graag weer bij een vierde lange afstand wandeltocht in de Kempen.

**Ad van Asten .**

### **Wat anders lopen.**

Paul Scheenaard uit Weert is van plan om op 24 september een wadlooptocht te gaan lopen over een afstand van 13 km door het oostelijke wadengebied naar Rotteneroog. Een tocht van 3,5 uur. Het plan omvat een bustocht vanuit Weert, met eventueel een instapmogelijkheid in Eindhoven. Zo'n dagtrip naar de Wadden zal ongeveer f 75.- kosten, uitsluitend reiskosten. Vertrek vanaf NS station Weert om 6.45 uur. Aan de wandeling over het wad kan door iedereen deelgenomen worden vanaf 12 jaar. Informatie over kleding en verzorging, eten en drinken voor onderweg volgt na inschrijving.

Wilt u weten hoe u kunt inschrijven, neem dan contact op met: **Paul Scheenaard 0495-539421.**

genoemd. Nu liggen er twee horecagelegenheden waarvan de één de voor de hand liggende naam 'Blauwe Kei' draagt en de andere 'De Zevenheerlijkheden'. Wij pauzeerden in de eerste en meenden ons het genot van enig wijwater uit Grimbergen niet te hoeven ontzeggen. Het is een gezellig komen en gaan van wandelaars en we genieten van onze rust. Twee jonge knapen uit Hoofddorp hebben wat last van blaren en zijn stellig van plan te stoppen, we weten hen te overreden even bij onze EHBO'er Ronald Menting op audiëntie te gaan. Wat schetst onze verbazing als die twee ons enige tijd later inhalen en geheel ontspannen zelfs in een opperbest humeur voorbij 'dreigen' te wandelen. Het is hun eerste mars van deze afstand, willekeurig gekozen uit het aanbod, zonder te weten dat de Kempenlandtocht toch het predikaat 'zwaar' in het vaandel draagt. Later



beloven ze ons het woord Eersel en Kempenland voor altijd te zullen vergeten en zelfs geen huldeblijken in ontvangst te zullen nemen. Ontroerd en dankbaar aanvaardden zij enkele uren later een spontaan applaus van het afmeldingsbureau in 't Vierspan, het kan verkeren!

Ik mag niet vergeten ook Frans en Mia Peters te noemen die de hele nacht en

dag de wandelaars volgden met de bagage en controle van de doorkomst op posten of zich op andere wijze dienstbaar maakten.

de bediening werd onze komst zonder enige ceremonie afgerond.

Het parkoers tussen Witrijt en Eersel gaat door het natuurgebied van de Boswachterij de Hapertse Heide en Cartierheide. Tussen deze twee gebieden in maakten Cor en Peer nog eenmaal hun opwachting met alles wat eten en drinkbaar was. Voor Peer was het duidelijk genieten om weer eens onder 'oude vrienden' te zijn en aan de toevalige luisteraars zal het 'schone Brabants' zeker niet zijn ontgaan.



## EEN KEUZE UIT DE RECREATIEVE WANDELKALENDER

<b>10 en 11 juni</b> <b>Ossendrecht:</b> Pinkstertocht Vanaf 7 uur 42-36-30-24-18-12-6 km O.L.V. ter Duine, OLV ter Duinelaan 6 ☎ 0164-614084	<b>10-11-12 juni</b> <b>Breda:</b> Int. Pinkstertochten Vanaf 9 uur 40-30-20-15-10-6 km Markenhage College, Emerweg 29 Tuinzigt ☎ 076-5216976	<b>11 juni</b> <b>Elst:</b> wandeltocht Vanaf 7.30 uur 40-30-25-15-10-5 km De Vereniging Dorpsstraat 23 ☎ 026-4723437
<b>11 juni</b> <b>Mill:</b> 44° Millse mars Vanaf 7 uur 50-42-30-20-15-10-5 km Clubhuis Op Goede Voet, Sportweg ☎ 0485-453569	<b>12 juni</b> <b>Milsbeek:</b> Pinsterwandeltocht Om 7 uur 42 km, 28 km 8 uur, 20-12-6 km 9 u Gemeenschapshuis, Trefpunt 68 Milsbeek ☎ 0485-322325	<b>12 juni</b> <b>Someren-Eind:</b> Bossentocht Vanaf 8 uur 50-42-30 km, 15-10-5 km Feesttent, Bennebroekstraat ☎ 0493-490153
<b>12 juni</b> <b>Papendrecht:</b> Poldertocht Vanaf 8 uur 50-40-30-20-10-5 km Clubhuis Batenstein, K. Onneslaan ☎ 078-61459944	<b>17 juni</b> <b>Roosendaal:</b> Mitomars Vanaf 8 uur 40-25-10-5 km Wijkhuis West, St. Luciaplein 3 ☎ 0165-542446	<b>17 en 18 juni</b> <b>Nijmegen:</b> 1 en 2 dags Nimwamars Vanaf 6.30 uur 50-40 km, 30-20-12-5 km Clubhuis Brakkenstein, Heemraadstraat ☎ 024-3973310
<b>17 en 18 juni</b> <b>Escharen-Grave:</b> Raamdal wandelmarathon Vanaf 6.30 uur 42-30 km, 20-15-10-5 km Clubhuis DEW, Essinklaan 1 ☎ 0486-472825	<b>17 en 18 juni</b> <b>Helvoirt:</b> Brabantse tweedaagse wandelt. Vanaf 6 uur 50-40-30 km, 20-12 km CR D'n Boj, Torenstraat 6 ☎ 073-6416641	<b>18 juni</b> <b>Leende:</b> Sponsortocht Leende Vanaf 7 uur 40-20 km De Meent, Julianastraat 1 ☎ 040-2061793
<b>18 juni</b> <b>Lith:</b> 3° wandeltocht Vanaf 7 uur 50-40-30-20 km Cult. Centr. De Hoeve, Past. V. Hapertstr 1 ☎ 9412-481040	<b>18 juni</b> <b>Standdaarbuiten:</b> Moerdijktocht Vanaf 8 uur 35-25 km, 15-10-5 km De Standdaard, Timberwolfstr 5a ☎ 0165-314947	<b>23 en 24 juni</b> <b>Amersfoort:</b> 51° Int. Amersfoortse 2dgse Vanaf 7 uur 50-40 km, 30 km Sportpark Nimmerdor, Keesomstraat ☎ 033-4561222
<b>24 juni</b> <b>Beuningen:</b> Lucter et Emergo wandeltocht Vanaf 7 uur 50-40 km, 30-25-20-15-10-5 km Feesttent Houtduiflaan ☎ 024- 6773837	<b>24 en 25 juni</b> <b>Lepelstraat:</b> 5° Bruine beer tocht Vanaf 7 uur 40-25 km, 15-10-5 km Cafe Leonita, Kerkstraat 32 ☎ 0164-686038	<b>24 t.m. 26 juni</b> <b>Lonneker:</b> Ronde van Twente vanaf 8 uur Za. 35-30,zo. 50-40,ma. 45-30 km CR Sprakel, Dorpsstraat 137 ☎ 053-4350447
<b>25 juni</b> <b>Breda:</b> 37° Bossentocht Vanaf 8 uur 40-30 km Cafe 't Aogje, Dreef 85 ☎ 076-5151922	<b>25 juni</b> <b>Cuijk:</b> wandeltocht Chicofee Vanaf 6.30 uur 40-30-25-15-10-5 km Kantine GGI Industrieterr. Katwijk ☎ 0485- 398111 tst 244/281	<b>25 juni</b> <b>Luyksgestel:</b> 6° Koperteuentocht Vanaf 7 uur 42,5-25-15-10 km Vakantiecentr. De Zwarte Bergen ☎ 0497-542601
<b>25 juni</b> <b>St. Antonis:</b> Victoria wandeltocht Vanaf 6 uur 50-40-30-25 km, 15-10-5 km Peter Zuidstraat, tussen hsnrs 23-25 ☎ 0485-382859	<b>25 juni</b> <b>Waalwijk:</b> 10° wandelevenement Vanaf 8 uur 30-20 km, 10-5 km Buurthuis Zanddonk, Willaertpark 2a ☎ 0416-337251	<b>1 juli</b> <b>Den Bosch:</b> Heineken wandeltocht Vanaf 6 uur 50-40 km, 30 km HOC Dokterskampstraat 7 ☎ 0416-334510
<b>1 en 2 juli</b> <b>Wageningen:</b> 12° Tweedaagse Vanaf 6 uur 50-40 km, 30-20 km Clubgeb. Ons Genoegen, Nobelweg 3 ☎ 0317-419699	<b>2 juli</b> <b>Someren:</b> Rondje Someren Om 8 uur 40 km tijdens Kennedymars Centrum Someren ☎ 0493-496717	<b>11 t.m. 14 juli</b> <b>Apeldoorn:</b> 4 Daagse Vanaf 6.30 uur 50-40 km, 30-20 km Orpheus, Churchillplein ☎ 030-2319458

Meer wandelkeuze in het landelijk wandelprogramma of bij uw verenigingsbestuur

TOT VOLGENDE MAAND

 <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Lid van Nederlands Genootschap voor Sportmassage</p> <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">CONNY NAKKEN Erkend Sportmasseur</p> <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Daelenbroek 32 -6002 VN WEERT Afspraken: ☎ 0495 - 450325</p>	 <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Stap voor Stap</p> <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Van Welderenstr 52-a 6511 MN NIJMEGEN Tel. 024-32324957</p> <p style="font-size: 1.1em; font-style: italic;">Kaartenwinkel Stap voor Stap in Nijmegen is een boekhandel die zich volledig heeft toegelegd op landkaarten en reisgidsen voor actieve vormen van reizen, zoals wandelen, fietsen, klimmen, watersport, etc. Ook voor culturele en stedenvakanties is er een uitgebreid aanbod.</p>
--	--